

100-års dagen for rumpioneren Krafft Ehrickes fødsel nærmer sig

Leder fra LaRouchePAC, 16. marts, 2017 – Næste fredag, den 24. marts, fejrer vi 100-års dagen for den store, tysk-amerikanske, visionære videnskabsmand, Krafft Ehrickes fødsel. Gid han endnu var i live, i dette enestående, men midlertidige øjeblik i historien, hvor vi, efter spildte årtier, omsider kan gå fremefter med virkeliggørelsen af hans planer for menneskehedens forædling. Da han ikke er her mere, påhviler det os, der er tilbage, at studere og indoptage hans tankegang i en grad, hvor han bliver en del af os, så han lever gennem os, og vi vinder de sejre, som han så klart forudså.

Selv om det globale rumprogram skylder Krafft Ehricke alt, så var han meget mere end en rumforsker. Som alle store videnskabsfolk; som Lyndon og Helga Zepp-LaRouche, med hvem han havde et tæt samarbejde, så åbnede han et nyt vindue til den virkelige, menneskelige ånd. Han forstod og forklarede, at det er selve den fundamentale, unikke kerne i mennesket, der får det til at erobre enhver af naturens fremskudte grænser – og som nu bringer det frem til at udforske Solsystemet, og dernæst gå hinsides dette. I Ehrickes »Astronautikkens tre fundamentale love« skrev han, at det er menneskets »skæbne som et element i livet, der er begavet med fornuftens evne og den i det iboende, moralske lovs visdom«. Og således er det. Men i andre skrifter gik Krafft endnu videre og sagde, på sin egen måde, at menneskets enestående talent for skabende fornuft udgør et unikt udtryk for selve universets inderste natur. Keplers store gennembrud kom fra en tilsvarende indsigt. Han og Krafft begreb, sammen med også Dante, »den kærlighed, der får Solen og de andre stjerner til at bevæge sig«.

En udarbejdelse af denne indsigt udgøres af Lyndon LaRouches

Fjerde Lov, der på en vis måde indkapsler de tre andre af hans »Fire Nye Love« fra juni, 2014.

Efter at Obama, dømt, ligesom en Macbeth, af sine enorme forbrydelser, er faldet og stødt ud i vanære, har Det britiske Imperium mistet sin håndhæver, i det mindste for indeværende – præcis, som Lyndon LaRouche havde forudset. Efter den blodige tyrans omstyrtelse, er den nye præsident velmenende. Men intet kan erstatte Lyndon LaRouches intellektuelle lederskab; dette er lige så sandt i dag, som det har været siden 1970'erne.

Men det kræver, at I åbner øjnene: sejren er nu inden for rækkevidde. De Fire Love kan blive vedtaget. USA kan gå med i Den Nye Silkevej. USA kan gå sammen med Kina, Rusland, Indien og andre nationer om at erobre rummet, fra hvilket udsigtspunkt Krafft Ehrlicke vil smile ned os.

Foto: Den tysk-amerikanske rumforskningspioner Krafft Ehrlicke (venstre) drøfter en satellitmodel til menneskelig beboelse, den 22. juni, 1958, før den første, bemandede rumflyvning fandt sted.

(Dette skete, da den sovjetiske kosmonaut (daværende russiske betegnelse), Jurij Gagarin, i 1961 blev det første menneske i rummet og den første til at gå i kredsløb om Jorden.)

Grækenlands kreditorer kræver yderligere nedskæringer for milliarder, alt imens

græske børn lider bitter nød

15. mrs., 2017 – Græsk presse rapporterer, at landets kreditorer kræver, at der skæres endnu flere milliarder i budgettet for at opnå et uopnåeligt budgetoverskud på 4,5 %, op fra 3,5 %, der også er umuligt. Tror kreditorerne rent faktisk, at Grækenland rent faktisk kan betale sin illegitime gæld på over 300 mia. euro, ud? Disse krav stilles på et tidspunkt, hvor det nu rapporteres, at halvdelen af arbejdere i den private sektor får mindre end 800 euro (dk kroner 5.947) om måneden i løn. Endnu en rædselshistorie, denne gang fra Reuters, er fremkommet om, at det er børn, der lider mest i krisen.

De såkaldte »eksperter« fra EU-kommissionen, Den europæiske Centralbank (ECB) og den Internationale Valutafond (IMF), har været i forhandlinger om en ny runde nedskæringstiltag, så flere midler kan frigives fra bailout-fonden til at gå direkte til de banker, til hvilke Grækenland har gæld, inkl. ECB. Alt imens man sidste år hævdede, at det latterlige mål med et budgetoverskud på 3,5 % ville blive taget af bordet, så rapporteres det nu i den græske avis *Protothema*, at »kreditorer nu ser frem til totalt urealistiske, primære overskud på 4-4,5 % af BNP for 2019«. Dette betyder 1-1,5 mia. euro i ekstra nedskæringer, oven i de allerede krævede 3,6 mia. euro.

Tal fra den årlige rapport fra Arbejdsinstituttet (INE) af den Almene Sammenslutning af Græske Arbejdere (GSEE) viser, at lønnen til næsten 52 % af arbejdere i den private sektor er blevet reduceret til ned under 800 euro om måneden, svarende til \$851,50, iflg. en rapport i *Xinhua*.

Tal viser, at 51,6 % tjener mindre end 799 euro. Dette kan specificeres til 15,2 %, der tjener mindre end 499 euro, 23,6 %, der tjener mellem 500-699 euro, og 12,8 %, der tjener mellem 700-799 euro. Kun 17,3 % tjener mellem 800-999 euro, og

17,8 % tjener over 1.000 euro; 11,1 % mellem 1.000-1.299 euro, og 6,7 % over 1.300 euro. I den offentlige sektor, alt imens kun 11 % af arbejdere i denne sektor tjener mindre end 800 euro om måneden, så tjener kun 15 % mere end 1.300 euro. Dette betyder, at kun henved 22 % af den totale arbejdsstyrke tjener over 1.300 euro (dk krone 9.664) om måneden.

Disse tal kan sammenlignes med den gennemsnitlige månedsløn i Tyskland på 3.600 euro (26.762 d.kr.).

Som det tidligere er blevet rapporteret, så ligger den virkelige arbejdsløshed på 29,6 %. Med 68,1 % af de arbejdsløse, der lever på fattigdomsgrænsen. Desuden er tallet for fuldtidsansættelser faldet fra 79 % i 2009 og til 45,3 % i 2016. Dertil kommer, at, i 2016, var henved 54,7 % ansat på »fleksible« arbejdskontrakter, en stigning fra 21 % i 2009.

I mellemtiden, oven i rapporterne om, at den græske arbejdsløshed er over 30 %, fattigdommen 40 %, og med et sundhedsvæsen, der næsten er kollapsede, osv., så offentliggør Reuters en historie om, hvordan græske mødre nu overlader deres børn til børnehjem og hjem for mishandlede børn, fordi de ikke længere kan brødføde og drage omsorg for dem.

Ét af disse hjem, Model National Nursery, der blev grundlagt som et hjem for forældreløse børn, er nu begyndt at modtage et voksende antal børn, fordi deres forældre ikke kan give dem de basale fornødenheder; i teorien kan disse børn opholde sig hos deres forældre, eller forælderen, weekenden over. Dette særlige hjem har en lang venteliste for ansøgninger, og lider alligevel under manglen på finansiering, fordi nedskæringstiltag og økonomisk kollaps har skåret dybt ind i hjemmets budget, hvilket er almindeligt for disse centre.

Lederen af Model Nursery, Iro Zervaki, beskriver børnenes traume, hvoraf nogle blot er 3 år gamle, når de efterlades af deres forældre.

»Vi har haft tilfælde, hvor børnene endda forsøgte at forlade

hjemmet, at løbe væk, for at være sammen med deres mor«, sagde Zervaki. »De kender ikke forskel på ugedagene og spørger hver dag, 'Er det fredag?'« Anthoula Zarmakoupi, en socialarbejder, sagde: »De ved, mor kommer og henter dem i weekenden«. Men undertiden er ikke engang dét muligt, sagde hun. »Vi har børn, hvis forældre er hjemløse, så det er meget svært for dem selv at hente børnene hjem til weekenden.«

Foto: Børn på børnehjemmet Model National Nursery, i Kallithea, Athen, Grækenland, får bøttesuppe til frokost, 3. marts, 2017.

Kina understreger betydning af jernbaneprojekter i Afrika

15. marts, 2017 – En hurtig udvikling af jernbanenettet er vigtigt, da det »kan være med til at forbedre økonomien, skabe jobs, og skatter vil bringe fordele i denne forbindelse. De fleste afrikanske lande hilser Kinas tilstedeværelse dér velkommen«, sagde talsmand for det Kinesiske Handelsministerium, Shen Danyang.

»Afrika udgør en vigtig del af jernbane-initiativet i 'Bælt & Vej'. Når vore teams først kommer til stedet, undersøger de området for vand, så lokalbefolkningen har vand. Dernæst bygger vi veje, fordi vi har brug for dem til jernbanebyggeriet; og for det tredje, så skaber vi jobs«, sagde Wang Mengshu fra Det Kinesiske Ingeniørakademi.

I begyndelsen af næste måned skal kinesiske entreprenører efter planen færdiggøre et 500 km langt jernbaneprojekt med standard skinneafstand i Kenya, der vil forbinde byen Mombasa til landets hovedstad, Nairobi. I mellemtiden er en 700 km

lang jernbanelinje i indlandsnationen Etiopien, der forbinder nationens hovedstad Addis Abeba med Djibouti på Afrikas østkyst, allerede færdig. Der er andre planer i gang for at bygge flere jernbanelinjer i Uganda, Tanzania og Rwanda.

»Afrika kan lære af vore erfaringer. De ser, at jernbaner kan styrke en økonomi. Nu ser vi alle afrikanske lande, der planlægger at bygge 7.000-8.000 km jernbaner. Det samme indså vi i Kina. Uanset, hvor stramt budgettet er, så kan vi afse nogle penge til vore jernbaner«, sagde Wang.

NYHEDSORIENTERING MARTS 2017: Tager Trump og Løkke Rasmussen til Silkevejstopmødet i Beijing?

Den 14.-15. maj vil stats- og regeringschefer mødes til et skelsættende Bælt & Vej-Forum i Beijing. Vil præsident Trump gøre Xi Jinping, Putin og de andre selskab? Vil Lars Løkke Rasmussen repræsentere Danmark og få Norden med? Under Trump har USA's militær genoptaget samarbejdet med Rusland i Syrien. Vil NATO's konfrontationspolitik blive stoppet? USA's efterretningstjenester under angreb for at gribe ind i den politiske proces. Trump ønsker at bruge 1.000 mia. dollars på infrastruktur, men 4.600-8.000 mia. dollars er nødvendigt. Kun en Glass/Steagall-bankopdeling og LaRouches tre andre love kan gøre det muligt for Trump at realisere sine valgløfter.

Download (PDF, Unknown)

Hvad kan du gøre for menneskeheden?

Leder fra LaRouchePAC, 17. marts, 2017 – Det værste, der kan ske for et bankerot og dekadent imperium, hvis fortsatte magt afhænger af formbarheden hos befolkningen, som er beregnet at skulle være dets offer, er, at folk begynder at afsløre deres bluff. Dette er, til stor fortrydelse i City of London og på Wall Street, en afgørende proces, der er i gang over hele planeten.

Den kinesiske regering er, f.eks., i færd med at feje dem til side, der opfordrer til konfrontation mellem USA og Kina, og erklærer i stedet, at der er »lyse udsigter for et samarbejde mellem Kina og USA« samtidig med, at de minder verden om, at »Kina fortsat vil være en vigtig motor for verdens vækst«, som premierminister Li Keqiang udtalte den 15. marts. Et møde mellem præsidenterne Xi Jinping og Donald Trump forventes nu afholdt i begyndelsen af april.

Rusland går heller ikke med på Londons »skal vi to, du og ham, slås«-spil. Russiske topanalytikere afviser den seneste videoprovokation fra CNN imod Vladimir Putin ved at bemærke, at »Vesten forsøger nu at bruge den sidste chance, der stadig eksisterer, før Putin møder Trump, for at dæmonisere den russiske præsidents person«.

Og internt i USA finder der en voksende gæringsproces sted i befolkningen og blandt politiske personer, i den gruppe, der har fået nok af Wall Street og deres marionetter i Washington, og som i stedet ligger på linje med Lyndon LaRouches politiske krav om en tilbagevenden til FDR's Glass/Steagall-lov og udviklingen af avancerede, videnskabelige missioner for

menneskeheden, såsom fusionskraft og udforskning af rummet – sammen med de andre elementer i LaRouches Fire Love.

I dag responderede Lyndon LaRouche til Wall Streets insisteren på at sabotere Glass-Steagall, og på at lukke de få kernekraftværker, der stadig måtte være i drift i USA. »Dette er en total, idiotisk fejltagelse«, udtalte han. »Vi må absolut bekæmpe det her, og vinde; man kan ikke opretholde realøkonomien uden denne beskyttelse«, den beskyttelse, der tilvejebringes af kernekraft og andre, avancerede, videnskabelige kapaciteter.

LaRouche fremsatte krav til sine medarbejdere om at lancere et nationalt mobiliseringsfremstød for at fremme en respons til disse spørgsmål i befolkningen: Det er et spørgsmål om en handling, der må udføres. Han udtalte, at den store, tysk-amerikanske rumfartspioner Kraftt Ehrickes liv og arbejde – Ehricke, der byggede Saturnraketten, der bragte USA til Månen – bør bruges i denne henseende, fordi det er et aktuelt spørgsmål, der peger på den form for forbedringer, som behøves. Ehricke var en dyrebar person, et menneske, der gik hele vejen for at præstere resultater. Ved at støtte mindet om, hvad han har gjort for nationen, og for verden, kan vi stille følgende spørgsmål til vore amerikanske medborgere:

Hvad kan du gøre for menneskeheden? Ikke kun for de umiddelbare, politiske hensigter, men, hvad kan du gøre for deres intellekt?

Foto: Saturn V-raketten blev brugt til at sende astronauter til Månen. (NASA)

Hackerangreb: Pearl Harbor eller Watergate?

Eneret på fortolkning, eller sandheden?

Af Helga Zepp-LaRouche

De neoliberale og neokonservative på begge sider Atlanten opfører sig ligesom børn, der holder sig for øjnene og således mener, de er usynlige. I hele verden taler man om, at etablissementets model, der udelukkende kun har sin egen fordel på sinde, på bekostning af det almene vel, er mislykket.

Donald Trump, der vist ikke er perfekt og endnu har at bevise, at den tillid, der blev ham vist, var berettiget, og i hvis administration der lurer alle mulige ubåde, blev valgt, fordi den del af Amerika, som det neoliberale establishment havde afskrevet, havde fået absolut nok af de evige krige, som i løbet af 15 år har kostet seks billioner dollar, har ødelagt utallige soldater og deres familier rent psykologisk og efterladt dem uden midler; har fået nok af »redningspakker« til Wall Street, af narkoepidemi i USA og af et liv uden nogen fremtid.

11. marts, 2017 – Endnu seks uger efter præsident Trumps embedstiltrædelse har det neoliberale establishment stadig ikke affundet sig med resultatet af et demokratisk valg i USA; de neoliberale mainstream-medier overbyder hinanden i deres totalt ubegrundede kampagne for, at russiske hackerangreb skulle have hjulpet Trump til sejr.

I virkeligheden drejer det sig om noget ganske andet: For det første har Trump lovet, og er fast besluttet på, at gøre en

ende på den britiske imperiepolitik med endeløse krige i Mellemøsten, og i stedet etablere relationer med Rusland og Kina på et fornuftigt grundlag. Og for det andet sker alt dette på et bagtæppe, hvor det transatlantiske finanssystem kan bryde sammen, hvad øjeblik, det skal være, og hvor Trump, iflg. pressetalsmand Sean Spicer, fastholder sin hensigt om at gennemføre Glass/Steagall-bankopdelingssystemet, hvad der virker som en rød klud på City of London og Wall Street.

Washington Post og *New York Times* gentager dagligt »narrativen« om et angiveligt 'Ruslandsgate', og *NYT*-skribent Thomas L. Friedman hentede endda massemediernes svar på »Tykke Berta« frem og sammenlignede det angivelige, russiske hackerangreb med »Pearl Harbor« (det japanske angreb, der resulterede i USA's indtræden i Anden Verdenskrig) og med »11. september«; hermed skulle Rusland have ramt »selve hjertet af demokratiet«.

Men hvori består egentlig det indhold, som første runde af Wikileaks-offentliggørelserne af disse e-mails bragte for dagen? Det blev bragt frem for dagens lys, at det Demokratiske Partis ledelse massivt manipulerede valgprocessen til fordel for Hillary Clinton og imod Bernie Sanders. Og for det andet, så offentliggjorde Wikileaks den tale, som Hillary Clinton havde holdt for bankierer på Wall Street, hvori hun gjorde det entydigt klart, at hun som præsident ville forsvare Wall Streets interesser. Robert Parry, den undersøgende journalist, der bl.a. erhvervede sig et uangribeligt ry for sin afsløring af Iran-kontra-skandalen, påpeger i sin seneste artikel, »Politikken bag Ruslandsgate«, at det næppe er forståeligt, hvordan det skulle ramme »demokratiets hjerte«, når den amerikanske befolkning får hjælp til deres ret til at blive informeret om disse afgørende kendsgerninger om en kandidat til præsidentembedet.

Netop, som heksejagten imod Trump og flere af hans regeringsmedlemmer og rådgivere havde nået et nyt højdepunkt, begyndte Wikileaks på en ny runde af offentliggørelser af

informationer, der endda overgår Edward Snowdens afsløringer. Indholdet af disse afsløringer refererer til den totale udspionering, som, udover NSA, nu også sker gennem CIA (og den britiske efterretningstjeneste GCHQ) over for hele verden, ved at bruge Smartphones, tablets, computere, Smart-TV og andet elektronisk udstyr. Det drejser sig her om et retssikkerhedsbrud uden fortilfælde, som blot endnu ikke har ført til en storm af indignation, mens denne lækkerbisen langsomt steger på panden. Det er nemlig strengt forbudt for CIA at gennemføre operationer internt i USA imod landets egen befolkning. Denne gang hørte man ikke engang et spagfærdigt »udspionering mellem venner – det går slet ikke« fra fru Merkel.

Men en del af disse nye Wikileaks-afsløringer viste desuden, at CIA råder over de tekniske muligheder for at bemægtige sig udenlandsk, elektronisk udstyr og under falsk flag tilsyneladende udføre hacking og andre operationer, så det legitime spørgsmål opstår, om dette angivelige russiske hackerangreb måske ikke var blevet udført i Langley, Virginia, CIA's hovedkvarter? Eller måske i USA's konsulat i Frankfurt, Tyskland, der er blevet identificeret som den sekundære operationsbase for den slags aktiviteter i Europa, Kina og Mellemøsten? Netop det faktum, at der dukkede kyrilliske bogstaver og russiske navne op i nogle af hackeroperationerne, rejser spørgsmålet om operationer »under falsk flag«, da de yderst erfarne hackere vel næppe kan være så dumme at lægge deres visitkort på tabletten.

Med disse offentliggørelser har situationen i USA ændret sig. Nu er Trump-teamets angivelige forbindelse med Rusland ikke længere det eneste fokuspunkt, men derimod spørgsmålet om, hvem, der er ansvarlig for disse »leaks«, den ulovlige videreformidling af informationer om samtaler mellem Trump-medarbejdere med f.eks. den russiske ambassadør Kiseljak, som medarbejderne, i fuld overensstemmelse med deres hverv som senator eller medlem af overgangsteamet har ført. Det

senatsudvalg, der undersøger disse spørgsmål, under ledelse af senator Grassley, indsamler nu oplysninger i begge retninger – altså ikke kun om den angivelige kontakt mellem Trumps team og russiske institutioner, men frem for alt også, hvor disse illegale, utætte steder i efterretningstjenesten findes.

I mellemtiden udtaler tidligere medlemmer af efterretningstjenesten sig nu offentligt, som f.eks. William Binney, en af udviklerne af det globale NSA-overvågningssystem – altså en af topekspertene på dette område og nuværende whistleblower, som Edward Snowden – og som fordømmer CIA's metoder som værende absolut forfatningsstridige. Disse praksisser betyder en total korrumpning af retssystemet, og USA skulle nu være en politistat og være betænkelig tæt på at være en totalitærstat, iflg. Binney.

Det kunne vise sig, at det på ingen måde var historien om den angivelige russiske hacking af det Demokratiske Partis e-mails, der som følge skulle have hjulpet Trump til sejren, som var »Pearl Harbor-begivenheden«, men at Trumps mangeårige ven Roger Stone derimod har ret i sin analyse: Stone, der efter sin tid som medarbejder i Nixon-regeringen har været aktiv i diverse Republikanske valgkampe og administrationer, siger, som et samtidigt vidne til den skandale, der afsluttede Nixons karriere, at den aktuelle affære er en skandale, der fuldstændig sætter Watergate i skyggen. Det drejer sig, iflg. ham, om den alvorligste overtrædelse af loven og den offentlige moral i USA's historie.

Med hensyn til det spørgsmål, der nu er blevet relevant – nemlig, hvem der har forordnet, at overvågningen af Trump skulle ske gennem en anmodning fra den såkaldte FISA-domstol (en specialdomstol, der er ansvarlig for forsvar mod spionage), – understregede Stone, at det var usandsynligt, at dette skulle være sket uden Obamas indgriben. I Nixons tilfælde var det sådan, at denne faktisk ikke på forhånd vidste noget om indbruddet i Watergate-hotellet, men alligevel sluttelig måtte påtage sig ansvaret for det. Det er nu, iflg.

Stone, blot et spørgsmål om tid, hvornår Obama, den tidligere forsvarsminister og cheferne for CIA og FBI må vidne for en Grand Jury (der har beføjelse til at afgøre, om der skal rejses tiltale, men ikke til at fælde dom), og hele affæren kunne muligvis blive til den største skandale i amerikansk historie. Spørgsmålet vil meget snart blive, hvad Obama vidste, og hvornår.

De neoliberale og neokonservative på begge sider Atlanten opfører sig ligesom børn, der holder sig for øjnene og således mener, de er usynlige. I hele verden taler man om, at etablissementets model, der udelukkende kun har sin egen fordel på sinde, på bekostning af det almene vel, er mislykket.

Donald Trump, der vist ikke er perfekt og endnu har at bevise, at den tillid, der blev ham vist, var berettiget, og i hvis administration der lurer alle mulige ubåde, blev valgt, fordi den del af Amerika, som det neoliberale establishment havde afskrevet, havde fået absolut nok af de evige krige, som i løbet af 15 år har kostet seks billioner dollar, har ødelagt utallige soldater og deres familier rent psykologisk og efterladt dem uden midler; har fået nok af »redningspakker« til Wall Street, af narkoepidemi i USA og af et liv uden nogen fremtid.

De arrogante og stædige kommentatorer i Europa skulle som eksempel for sig selv tage, hvordan den strategiske forandring i andre dele af verden bliver realiseret. Den 7. marts understregede den kinesiske udenrigsminister Wang Yi atter, at det er Kinas mål, gennem samarbejdet med USA, Rusland og Kina, at stabilisere situationen i verden og derudover fremme en global, økonomisk, teknologisk og videnskabelig udvikling. De moderne infrastrukturprojekter, som Kina allerede har initieret i 60 nationer langs den Nye Silkevej, tilbyder en platform for de mest strålende udsigter for hele verden, hvis de vigtigste nationer går sammen om det. Initiativet til den Nye Silkevej kom fra Kina; men det tilhører hele verden, og

dets fordele skal komme alle nationer til gode.

Det er ganske vist ikke så enkelt for folk i Tyskland at danne sig et klart billede, i betragtning af de totalt ensrettede mainstream-medier og deres hysteriske anti-Trump-kampagne, dæmoniseringen af Putin og de udbredte, negative rapporter om Kina. Men én ting bør stå klart gennem den enkeltes egen refleksion: Denne verdens problemer kan kun løses, hvis USA, Rusland og Kina arbejder sammen. Og kun de politiske kræfter i Tyskland, som tilslutter sig disse perspektiver, fortjener at blive støttet.

Tyskland har en fantastisk mulighed for at bidrage med sin store, kulturelle og videnskabelige tradition til skabelsen af det Nye Paradigme med samarbejde mellem alle verdens nationer omkring opbygningen af den Nye Silkevej. Lad ikke massemediernes »narrativer« spærre vejen for os.

Udtalelse på Folkerepublikken Kinas Udenrigsministeriums hjemmeside, om Wang Yis møde med Anders Samuelsen – Læg mærke til sætningen om »Bælt & Vej«

Wang Yi holder diskussioner med Danmarks udenrigsminister
Anders Samuelsen

Den 13. marts, 2017, afholdt udenrigsminister Wang Yi

diskussioner med Danmarks udenrigsminister Anders Samuelsen i Beijing.

Wang bemærkede, at Danmark var en af de første, vestlige lande, der oprettede diplomatiske forbindelser med Kina. I øjeblikket er de kinesisk-danske relationer de bedste i historien, og står over for vigtige udviklingsmuligheder. Præsident Xi Jinping og statsminister Lars Løkke Rasmussen sendte lykønskingsbudskaber til åbningsceremonien for Kina-Danmark Turismeåret 2017 i sidste måned. Til næste år vil de to lande omfavne 10-års jubilæet for etableringen af omfattende, bilateralt, strategisk partnerskab. Kina er indstillet på, sammen med Danmark, at benytte denne anledning til yderligere at tilpasse udviklingsstrategier, intensivere samarbejde inden for økonomi, handel, investering, grøn udvikling, konnektivitet, innovation, iværksætter, sundhedspleje, ældrepleje, vandresurse-management, moderne landbrug og andre områder, og udveksling inden for kultur, turisme, regionale anliggender og andre emner, med det formål at hæve det kinesisk-danske strategiske partnerskab op til nye højder.

Anders Samuelsen udtrykte, at den danske regering tilskriver udviklingen af sine relationer til Kina stor betydning og bestemt fastholder politikken med ét Kina og respekterer Kinas suverænitet og territoriale integritet. Danmark er meget beæret over at være det første EU-medlem, der sammen med Kina udgør medformandsskabet for turismeårets aktivitet. Den danske side ser frem til at benytte dette som en anledning til at fremdrive gensidig dansk-kinesisk turisme og er villig til at gøre det mere bekvemmeligt for kinesiske borgere at ansøge om dansk visum. Danmark værdsætter højt »Bælt & Vej«-initiativet, som Kina har lanceret, og håber, sammen med Kina, at yde positive bidrag til konnektivitet på det eurasiske kontinent. Den danske side støtter, at Nordeuropa samarbejder med Kina, og Danmark står klar til at spille en aktiv rolle i at fremme udviklingen af relationerne mellem EU og Kina.

Kinesisk initiativ ønsker at hjælpe Trumps 2026-vision for USA; Britisk efterretningstjeneste ønsker at afsætte eller dræbe ham

Leder fra LaRouchePAC, 14. marts, 2017 – Hvis det voksende antal meldinger om, at Donald Trump og Xi Jinping vil mødes i Florida i næste måned, er korrekte, så ligger vejen åben for, at præsident Trump kan samarbejde med Kinas globale drivkraft for vækst og fremskridt – den såkaldte Nye Silkevej eller Bælt & Vej-initiativet – og som Barack Obama nægtede at gøre.

De mål ude i horisonten, som Trump har fastsat for Amerikas »250-års jubilæum« i 2026 – fred med nationer, inklusive vore nuværende »modstandere«; en fornyet, moderne, økonomisk infrastruktur, »vore fodspor i fjerne verdener« – ville i så fald have langt bedre udsigter til at blive nået. Disse mål er ikke på dagsordenen hos nogen af USA's to krigsførende, politiske partier.

Det britiske efterretnings- og sikkerhedsapparat har forvandlet det Demokratiske Partis chok over Trumps valgsejr til en fuldt optrappet mobilisering, der stadig kører i højeste omdrejninger, for at fjerne ham gennem afsættelse ved en rigsretssag eller ved tilbagetræden. Nogle, på den europæiske elites højeste niveau, ville også overveje mord. Den ene britiske efterretningsagent efter den anden (hvoraf

dagens briefing rapporterer om den seneste) har indført »efterretninger, der kan ødelægge Trump« i den amerikanske, politiske proces, gennem Obama og hans George Soros-fraktion af Demokrater. Mandag, den 20. marts, er endnu en nøgledato i deres mål, deres indsats for at bringe Trump til fald gennem falske skandaler, såfremt Obama-demokrater fortsat spiller rollen som klovn for denne indsats.

Det britiske oligarki kan ikke udholde tanken om en amerikansk præsident, der afviser geopolitik og finansimperium, til fordel for national udvikling og »win-win«-samarbejde mellem de store magter – USA, Rusland, Kina, Indien, Japan og andre. Dette er, hvad der står på spil i de forestående møder med Xi Jinping og, måske, med den russiske præsident Putin.

Målene med at genopbygge Amerikas infrastruktur, med at vende tilbage til Månen på permanent basis, og hinsides Månen, kan ikke opfyldes på nogen anden vis. De \$5-8 billion, der behøves til et nyt, højteknologisk, amerikansk infrastruktursystem, eksisterer ikke uden, at verdensmestrene i dette felt, Kina og Japan i særdeleshed, deltager. Bælt & Vej-initiativet, som Kina nu kalder sit globale opbygningsinitiativ, er altafgørende for dette nye paradigme; og ligeledes for udsigten til fred i Mellemøsten i samarbejde med Rusland.

Det er nyttigt, at chefen for Bælt & Vej-initiativets topmøde, Yang Jiechi, også er den mand, der tilbragte to dage med møder med Trumps team i Washington og New York i sidste måned.

Men, de afgørende handlinger, der vil få dette til at fungere, afhænger af os.

Det betyder at bryde Wall Streets magt ved at gennemtvinge en Glass/Steagall-bankreorganisering; at presse igennem en national kreditinstitution efter Hamiltons principper, og som USA fuldstændigt mangler; og at fastholde »Amerikas genopbygning« på det absolut højeste niveau med udvikling af fusionskraft og udforskning af Solsystemet.

Lyndon LaRouche fremlagde disse »fire love til USA's redning« for flere år siden, for præcist at opnå dette mål med samarbejde, og som repræsenterer hele hans livsværk. Og han har advaret om, at den britiske kronens kræfter ikke vil tolerere at »miste« USA til dette nye paradigme; de må besejres, for at dette paradigme kan bære frugt.

Foto: Præsident Trump under et møde med sin regering, 13. marts, 2017. [facebook@DonaldTrump]

Kina træder frem som leder af global udvikling

13. marts, 2017 – Kina er i færd med at træde frem som nuværende verdensleder inden for politiske og økonomiske initiativer, for nutidig økonomisk udvikling, og de annoncerer dette direkte til det amerikanske folk, med en helsidesannonce på side A5 i dagens *New York Times*, med titlen, »Xi Jinping: Leder af Kinas Store Genoplivelse«.

Et andet kinesisk-amerikansk initiativ, der rapporteres samtidigt, er et møde den 6.-7. april mellem præsidenterne Xi og Trump i præsident Trumps Mar-a-Lago landsted i Florida. De mange rapporter om et møde 6.-7. april mellem de to præsidenter fremkom først i *Axios News Service*, så *Sputnik International*, *Examiner* i Washington, D.C., og *South China Morning Post*.

Den 8. marts spurgte *NewsMax*-reporter Robert Gizzi, med henvisning til en rapport fra et japansk nyhedsagentur, præsident Trumps pressesekretær, Sean Spicer, under hans pressekonference, om de to præsidenter skulle mødes »i næste måned« [april], og, »Vil de have et topmøde forud for G20?«

Dengang svarede Spicer, at han »ikke have nogen kommentarer om præsidentens kalender«.

Xinhua News fulgte op på dette ved at indsætte en helsides »annonce«, der forklarede om Kina, på side A5 i *New York Times* de 13. marts, med titlen, »Xi Jinping: Leder af Kinas store genoplivelse«, og som har til formål at give amerikanske læsere i USA's intellektuelle centrum, New York, den fulde historie om Xi, »der anførte mere end 1,3 mia. mennesker i marchen mod den kinesiske drøm: en afslutning af de værste former for fattigdom og en foryngelse af en nation, der allerede har skabt forbløffende fremskridt med skabelse af velstand«. Artiklen siger, at den 63-årige reformator [Xi] »har ladet sine egne tanker få indflydelse på de problemer, som vil blive konfronteret hen ad vejen, især efter et år med uventede verdensbegivenheder«. Den bemærker, at, »med folkets bekymringer som sine egne primære bekymringer, er Xis erfaring, engagement, beslutsomhed og evne til at regere og lede blevet noget af en sjældenhed på den politiske verdensscene«.

»I år vil Kinas Kommunistiske Partis 19. Nationalkongres vælge et nyt lederskab for en femårsperiode, den afgørende periode for Xis vision om en rig nation ved Kinas Kommunistiske Partis 100-års jubilæum ...

»Frem til 2020 forventes Kinas BNP at overstige 9 billion yuan (US\$ 13 billion), hvilket eksperter mener, vil nærme sig USA's BNP. Der skulle til den tid være omkring 440 mio. middelklassehusstande i Kina, et enormt marked for verden.«

Artiklen påpeger, »Kina skabte 2,65 mio. jobs for amerikanere i 2015 gennem bilateral handel og investeringer, iflg. det Amerikansk-kinesiske Erhvervsråd, der har base i Washington, D.C. ... Den fælles drøm er ikke kun til fordel for Kina, men for hele verden«.

Foto: Den kinesiske præsident Xi Jinping i FN's hovedkvarter i

Schweiz, 18. jan., 2017.

USA må spille sin rolle i Bælt & Vej-symfonien

Leder fra LaRouchePAC, 12. marts, 2017 – Den kinesiske regering har lanceret et globalt organiseringsfremstød for at sikre, at det forestående Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde, som skal afholdes i Beijing den 14. – 15. maj, konsoliderer en »bred, international konsensus med hensyn til Bælt & Vej-initiativet«, siger den kinesiske regerings toprådgiver Yang Jiechi, der står for forberedelserne til forummet. Med en bemærkning om, at »den globale økonomi endnu ikke er kommet ud af den internationale finanskrisens dybtgående virkninger«, understregede Yang i et interview til *China Daily* den 10. marts, at »vi håber, Bælt & Vej-forummet vil være med til at bortfeje det økonomiske dødvandes skyer«, og at, allerede, »man i lande i hele verden giver førsteprioritet til realøkonomien, sektoren for varefremstilling, industrialisering og økonomisk diversificering«.

»Bælt & Vej-initiativet blev foreslået af Kina. Men det bliver ikke et solonummer fra Kinas side«, udtalte Yang. »En bedre sammenligning ville være en symfoni, opført af et orkester, der er sammensat af alle deltagerlande.«

Kina har gentagne gange gjort det klart, at Bælt & Vej-initiativet er åbent for alle nationer i verden, og det omfatter i særdeleshed USA. Som den kinesiske udenrigsminister Wang Yi udtalte den 7. marts, så bør Kina, Rusland og USA arbejde sammen for at forfølge »win-win resultater, snarere end nulsums-resultater ... Vi mener, de tre lande kan udvikle sunde og positive relationer, så vi i fællesskab kan opfylde vort ansvar over for verdensfred og udvikling«. Det er også værd at bemærke, at Yang Jiechi var den kinesiske

regeringsrepræsentant, der blev sendt til USA tidligere på året, til drøftelser med den tiltrædende Trump-administration.

»Det Nye Paradigme er ved at blive den dominerende, afgørende dynamik på planeten«, sagde Helga Zepp-LaRouche i dag til medarbejdere. »Og i betragtning af, at der er mindre end 100 dage til Bælt & Vej-forummet i maj, mener jeg, at vi bør bruge tiden til virkelig at sikre, at vi får USA til at tilslutte sig, men også får de europæiske nationer til at tilslutte sig, for dette er etableringen af et højere fornuftsplan, der virkelig kunne løse alle problemer.«

Vi må gå hurtigt frem, tilføjede hun, for hele det transatlantiske finanssystem er en krudttønde, og der er kun én løsning, og det er genindførelsen af Franklin Roosevelts Glass/Steagall-lov, som er en del – det første skridt – af LaRouches Fire Love. Den fare, vi konfronteres med, er faren for et kaotisk kollaps af hele systemet, før vi kan få Glass-Steagall og de Fire Love på plads. Men hvis USA tilslutter sig Bælt & Vej-symfonien, kan Amerika, med sit forfærdelige infrastrukturunderskud og økonomiske kollaps, blive genopbygget på en højere, teknologisk platform, med hjælp fra Kina, Japan og andre nationer.

Vi må hurtigt få folk til at tænke på et strategisk niveau, sagde Zepp-LaRouche, og til at erkende, »at der finder en enorm, enorm forandring sted i historien. Hvilket i virkeligheden vil sige, at, hvis det lykkes at få USA – og de europæiske nationer, for den sags skyld – ind i et samarbejde med Rusland og Kina omkring den Nye Silkevej, så kan alle problemer i verden blive løst. Det betyder ikke, at de vil blive løst natten over, men de kan løses. Og det er grunden til, at Det britiske Imperium er ude af sig selv; det er grunden til, at hele kampagnen imod Trump findes. For i de seneste 25 – 26 år har City of London og Wall Street troet, de kunne bygge en unipolær verden, og nu er det forsvundet ud af vinduet. Dét paradigme er allerede gået ned, med Brexit, den italienske folkeafstemnings 'Nej', og med Trumps valgsejr. Pointen nu er derfor at konsolidere dette og sikre, at de folk, der ved alle midler forsøger at stoppe denne forandring, ikke får held til det.«

✘ Helga Zepp-LaRouche konkluderede, at der er enorm grund til optimisme.

»Men \$8 billion i infrastrukturinvestering kan ikke mobiliseres med det nuværende, bankerotte finanssystem. Men det kan fint gennemføres, hvis man skaber en nationalbank, hvis kineserne kan indsætte deres amerikanske statsobligationer i denne infrastrukturbank (nationalbanken), og hvis man har koordineret, produktiv investering efter en gennemførelse af Glass-Steagall og LaRouches tre andre love. Løsningen ligger virkelig lige for hånden. Så vi må få folk til at være optimistiske og sige til dem: 'Tiden er inde til at lette bagdelen; tiden er ind til, at man ikke sidder på sidelinjen, for jeres skæbne kan på kort sigt vendes til en langt bedre situation. Men, vi har brug for, at I handler sammen med os, nu'.«

Toprådgiver til den kinesiske regering Yang Jiechi: Bælt & Vej-initiativet er en symfoni, der opføres af alle deltagerlandene

12. mrs., 2017 – Rådgiver til den kinesiske regering, Yang Jiechi, det højtplacerede regeringsmedlem, der står for forberedelserne til det forestående Bælt & Vej Forum (BVF) for Internationalt Samarbejde den 14. – 15. maj – og som var Kinas udsending til at føre drøftelser med Trump-administrationen tidligere på året – gav et langt interview til *Peoples Daily* og *China Daily* den 10. marts, om BVF's dagsorden og mål, udgivet under titlen, »Opbygning af Bælt & Vej for win-win-

udvikling«. Her følger væsentlige uddrag:

»På det Verdensøkonomiske Forum i Davos i år, meddelte præsident Xi Jinping den 17. januar i år, at Kina i Beijing vil være vært for BVF, der sigter på at diskutere, hvordan samarbejde, opbygning af samarbejdsplatforme og fælles delagtighed i resultaterne af samarbejde, kan styrkes. Forummet vil ligeledes udforske måder til at adressere problemer, der konfronterer global og regional økonomi, skabe fornyet energi til at forfølge gensidigt sammenkoblet udvikling og få Bælt & Vej-initiativet til at yde større fordele til alle landes befolkninger ...

BVF vil blive det forum, der afholdes på det højeste niveau, siden initiativet blev lanceret for over tre år siden, og et vigtigt, diplomatisk arrangement, som Kina vil afholde i år ... Vi håber at opfylde følgende mål på BVF: for det første, at gennemgå initiativets fremskridt i detaljer, at fremvise foreløbige, vigtige høstudbytter, yderligere opbygge konsensus til samarbejde og opretholde momentum for samarbejde; for det andet, drøfte vigtige forholdsregler til at fremme samarbejde og større synenergi mellem udviklingsstrategier, intensivere partnerskab og arbejdet for gensidigt sammenkoblet udvikling; for det tredje, mens vi fremmer Kinas økonomiske og samfundsmæssige udvikling og strukturreformer, da at arbejde for at fremme internationalt samarbejde for win-win-resultater ... Ved at være værter for BVF, ser vi frem til at arbejde sammen med andre om at fremme Bælt & Vej-initiativet, lægge et solidere fundament og fremelske større konnektivitet for global, økonomisk vækst og mere intenst, regionalt samarbejde, for således at skabe større fordele for diverse lande og deres befolkninger.

Bælt & Vej-initiativet blev foreslået af Kina. Men det vil ikke blive et solonummer fra Kinas side. En bedre sammenligning ville være en symfoni, der opføres af et orkester, der er sammensat af alle deltagerlande. Dette initiativ har til hensigt at være et betydningsfuldt, offentligt gode, der er til fordel for alle lande. Det er ikke et tomt slogan, men snarere en række synlige og konkrete handlinger, centreret omkring den afgørende forbindelse med

konnektivitet og infrastrukturudvikling, som en afgørende del af økonomisk samarbejde, der er vel tilpasset behovene i lande og regioner langs med ruten.

Vi er forpligtende engageret til principperne om udstrakt konsultation, fælles bidrag og fælles fordele. Vi lægger vægt på praktisk samarbejde, win-win-resultater og skridt-for-skridt fremskridt ...

Vi har fået flere vigtige, foreløbige høstudbytter. Udviklingen af økonomiske korridorer gør støt fremskridt. Et gensidigt sammenkoblet infrastrukturnetværk er ved at tage form. Handel og investering er signifikant forøget. Samarbejde om nøgleprojekter er i gang. Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og Silkevejsfonden har ydet stærk støtte til finansielt samarbejde. De Kinesiske Jernbaners eksprestog til Europa har været i drift på det udstrakte, europæiske kontinent, lastet med varer, og har imødegået markedsbehov i landene langs ruten. Togene har ligeledes etableret kommunikations- og venskabsbroer mellem folkeslagene langs ruten, og er blevet et velkomment syn langs Bælt & Vej.

Den fælles udvikling af Bælt & Vej-initiativet er en vigtig kanal til at optrappe internationalt samarbejde, en sag, der omfavnes og fremmes af alle parterne. Initiativet skaber nye udviklingsmuligheder for at forbedre folks liv. Det er fair at sige, at dette kinesiske initiativ yder fordele for hele verden ...

Det er rigtigt, at den globale økonomi endnu ikke er kommet sig over den internationale finanskrisens dybtgående virkninger. Men når dette er sagt, så vokser momentum for bilateralt, multilateralt, regionalt og globalt samarbejde om infrastruktur, konnektivitet og bæredygtig udvikling. I lande i hele verden gives der førsteprioritet til realøkonomien, sektoren for varefremstilling, industrialisering og økonomisk diversificering ... Vi håber, BVF vil bortfeje det økonomiske dødvandes skyer og kanalisere mere optimisme til global, økonomisk vækst.

For en bedre opbygning af konsensus og fremme af samarbejde, har Kina, som tema for forummet, valgt 'Bælt & Vej: Samarbejde

for fælles velstand'. Dagsordenen vil fokusere på konnektivitet mellem politikker, transport, handel, finanssektor og befolkninger. Der vil blive ført drøftelser af nøglespørgsmål, såsom infrastruktur-konnektivitet, økonomisk samarbejde og handel, investering i industri, energi og resurser, finansiel støtte, mellemfolkelige udvekslinger, beskyttelse af miljø og natur og marint samarbejde. Rundbordsdiskussionen mellem lederne, forummets højdepunkt, vil fokusere på to emner: Synergi mellem politikker for tættere partnerskab, og samarbejde om konnektivitet for gensidigt sammenkoblet udvikling ...

Ledere fra omkring 20 lande, der repræsenterer Asien, Europa, Afrika og Latinamerika, har bekræftet deres deltagelse på forummet. Dette vidner om den store opmærksomhed og støtte, som forummet og Bælt & Vej-initiativet har fået i det internationale samfund. Vi vil også invitere ministerdelegationer fra nogle lande, repræsentanter for internationale organisationer, tidligere udenlandske stats- og regeringsledere, erhvervsledere, eksperter og akademikere, til at deltage i diskussionerne om, hvordan samarbejde kan fremmes ...

Forummet vil også opmuntre til dannelselse af synergi mellem nationale, regionale og globale dagsordener for udvikling, med henblik på at bevæge verden hen imod et samfund for menneskehedens fælles fremtid, med fælles udvikling og velstand ...

Bælt & Vej-initiativet har til formål at fremme en fælles udvikling og et win-win-samarbejde. Kina har ikke til hensigt at monopolisere alle fordelene eller sågar tage 'broderparten', men vil arbejde sammen med partnerlande om at gøre kagen større og dele den ligeligt. I denne proces vil vi, gennem styrket samarbejde mellem parterne, bidrage til det internationale samfund, så vel som også fremme reformer og udvikling hjemme.«

Foto: Den kinesiske regerings toprådgiver og højtplacerede diplomat, Yang Jiechi, sammen med USA's udenrigsminister Rex Tillerson, under førstnævntes besøg i Washington, 28. februar, 2017.

**RADIO SCHILLER, 13. marts
2017:**

**100 dage til Silkevejstopmøde
i Beijing:**

Vil Lars Løkke deltage?

**Det sker i Verden –
Infrastruktur, videnskab &
teknologi; nr. 14**

Gang i verden: Korte artikler om opbygning af infrastruktur, rumforskning m.m. I dette nummer bl.a.:

– Det indiske rumprogram's 'bemærkelsesværdige præstation': En enkelt raket opsender 104 satellitter fra syv nationer (titelbillede)

– Obamas og Prins Charles' klimasvindel: Datamanipulation afsløret

– Hvornår overhaler Kina USA med produktion af kernekraft?

Download (PDF, Unknown)

Videopræsentation v/ Jason Ross; dansk udskrift. Vi gennemgår vi de fire aspekter af LaRouches Fire Love

Når vi opererer økonomisk på den måde, der er karakteristisk for den menneskelige art som helhed over lang, historisk tid, over økonomisk tid, kan vi få enorm udvikling og omskabe vores forhold til naturen. For at gøre dette, er der nogle skridt, der kræves; nogle aspekter af lovgivning og nogle specifikke forslag til en politik. I denne brochure om Amerikas rolle i Silkevejen gennemgår vi de fire aspekter af LaRouches Fire Love. Det første skridt er en genindførelse af Glass-Steagall; dette er den afgørende lov, som I netop hørte blev rejst som et spørgsmål under pressekonferencen i Det Hvide Hus. Dette var Roosevelts politik, der opdelte bankerne i kommercielle banker og investeringsbanker; som gjorde det muligt at få udlån ud til realøkonomien på en sikker måde.

(Sidste halvdel af [LaRouchePAC webcast, 10. mrs., start på 25 min.](#))

https://www.youtube.com/watch?v=J7z9NfI_Ns0

(Se webcast første del, 'Hvorfor briterne hader Trump', [her](#)).

Jason Ross: Det, du netop har gennemgået, Mike, gør det virkelig meget klarere, hvorfor der er så meget opposition til det potentiale, vi har netop nu, som virkelig er enormt. Nogle mennesker siger, at det Demokratiske Parti nu er en ulmende ruin. Det er en ret god beskrivelse af det, synes jeg. At de, i stedet for at tænke på, hvilken politik, de bør forfølge, hvad deres mission burde være, så er det blevet til en masse beskyldninger mod Rusland for alt muligt. Dårligt vejr? Giv Rusland skylden. Dårligt valgresultat? Giv Rusland skylden. Hacking af valget? Præsidentvalget var én. Hvad med Senatet? Hvad med Huset? Hvad med delstatskongresserne? Hvad med guvernør-skaberne i hele landet? Dette var generelt set ikke noget godt valg for det Demokratiske Parti.

Tænk på de muligheder, der *kunne* være, mht. at samarbejde med Trump-præsidentskabet om initiativer, der nu er mulige. Lad os tage et eksempel. Dette er et klip fra pressekonferencen i går med Det Hvide Hus' pressesekretær, Sean Spicer. Manden, der stiller spørgsmål, er Newsmax' John Gizzy. Det handler om præcis den form for samarbejde, som burde finde sted. Lad os høre:

John Gizzy: Tilbage under mødet og Deres åbningstale om bankerne, i den sidste kampagne, førte kandidat Trump en hård kampagne for en genindførelse af Glass/Steagall-loven, som ville opsætte en barriere mellem kommercielle banker og store investeringsbanker. Den blev selvfølgelig ophævet i 1999, ophævelsen underskrevet af præsident Clinton. Senator Sanders førte også valgkampagne over dette, bemærkede, at det var i Republikanernes valgplatform i Cleveland, og sagde i december, at han med glæde ville arbejde sammen med Trump-administrationen om genindførelse af Glass-Steagall.

Er der planer om, at præsidenten skal mødes med senator Sanders? Og er en ophævelse [han ville have sagt »genindførelse«] af Glass-Steagall på hans dagsorden?

Sean Spicer: Der er ingen aktuel plan om at møde ham. Jeg er

sikker på, at, som han har gjort med flere andre kongresmedlemmer på begge sider af midtergangen, et møde vil blive aftalt på et tidspunkt. Vi har ikke noget på bogen lige nu, men hør, han har vist – og jeg mener i dag, eller i går, var endnu et eksempel; i dag endnu et eksempel – hans beredvillighed til at række over midtergangen, hans beredvillighed til at se til begge kamre, og ikke blot i erhvervslivet, men også fagforeninger og andre industrier, hvor vi kan finde fælles jordbund. Jeg mener, at, hvis senator Sanders og andre ønsker at arbejde med Det Hvide Hus inden for områder, om måder til at forbedre finansindustrien, så vil vi gøre det.

Gizzy: Er I stadig forpligtet over for at genindføre Glass-Steagall?

Spicer: Ja.

Ross: Der var det! Det er atter blevet bekræftet ved en pressekonference i Det Hvide Hus, at Trump officielt har støttet Glass-Steagall. Dette er den mest afgørende lov, der kan få vort land på fode igen. Vi er meget glade her i LaRouchePAC; vi har netop udgivet en digital version af en brochure om *LaRouches Fire Love og Amerikas Fremtid på Silkevejen*. Det kan vi se på nu. Den vil også blive udgivet på tryk for at komme ud i landet i titusinder af eksemplarer. Det, vi her har sat sammen, er en **introduktion**, en gennemgang af, hvor vi står i verden lige nu, og en detaljeret gennemgang af politikken for LaRouches Fire Love.

De, der har fulgt vores webside, eller hvis man er en nytilkommen, kan dette være en introduktion. Hr. LaRouche udgav i juni 2014 et politisk program, **»Fire Love til USA's omgående redning«**, som, tilføjede han, **»ikke er en valgmulighed, men en uopsættelig nødvendighed«**. Når vi ser på disse love, når vi ser på den idé, der udgør den overordnede ledetråd, så ser vi, at der er en idé om, hvad det vil sige at være menneske. Dét er nøglen til dette. Hr. LaRouche

diskuterer dette mod slutningen, efter at have forklaret, hvad de Fire Love er for love. Han beskriver Vernadskijs anskuelse (faktisk LaRouches egen anskuelse) af, hvad det vil sige at være menneske – om mennesket og skabelsen. Han forklarer, at der er en idé, som man må forstå, når man tænker på økonomi set fra et menneskeligt standpunkt.

Som Mike fremhævede, så er resurser for menneskene ikke noget, vi finder i den vilde natur, ligesom en ko, der vandrer rundt og leder efter græs eller noget kløver at spise. Vi *skaber* resurser. *Vi er den eneste art på Jorden, der skaber resurser.* Faktisk, så er de fleste af de resurser, som vi benytter i dag, de fleste af de resurser, som vores liv foregår omkring, de fleste af de betingelser, som vi lever i, skabt, det er et menneskeskabt miljø; det er menneskeskabte resurser.

Tænk på alt det, der er en del af dit liv på daglig basis. Tænk på elektriciteten; tænk på de materialer, du kommer i kontakt med. Disse er for det meste slet ikke naturlige i den forstand, at de ikke er naturlige for en biologisk organisme som mennesket. Det vil sige, de er ikke resurser for lad os sige en flok chimpanser, eller sådan noget. Elektricitet, som vi frembringer ved hjælp af kul; ved at tage et klippestykke fra jorden og forvandle det til elektricitet, som vi kan overføre gennem tynde ledninger og bringe ind i hjem og foretagender og fabrikker for at skabe bevægelse, for at bringe lys, kommunikationer, varme, afkøling, alle disse ting. Dette er en resurse, vi har skabt. Resursen uran; et klippestykke i jorden, der nu er en kilde til utrolig energi for os. De materialer, som vi bruger – metaller, substanser, der aldrig har eksisteret nogetsteds på Jorden, undtagen når vi skaber dem; plastik skabt af olie. Man finder ikke plastik nogen steder i Jordens skorpe; man finder olie. Aluminium, metallet, findes ikke på planeten – undtagen måske på en meteorit; aluminium er en ren, menneskelig skabelse. Der findes intet, ikke så meget som et gram af det i Jordens skorpe. Så vi skaber resurser.

Når vi opererer økonomisk på den måde, der er karakteristisk for den menneskelige art som helhed over lang, historisk tid, over økonomisk tid, kan vi få enorm udvikling og omskabe vores forhold til naturen. For at gøre dette, er der nogle skridt, der kræves; nogle aspekter af lovgivning og nogle specifikke forslag til en politik. I denne brochure om Amerikas rolle i Silkevejen gennemgår vi de fire aspekter af LaRouches Fire Love. Det første skridt er en genindførelse af Glass-Steagall; dette er den afgørende lov, som I netop hørte blev rejst som et spørgsmål under pressekonferencen i Det Hvide Hus. Dette var Roosevelts politik, der opdelte bankerne i kommercielle banker og investeringsbanker; som gjorde det muligt at få udlån ud til realøkonomien på en sikker måde. Hvor banker kun var engageret i typiske lån og ejendoms lån og den slags ting; ikke i spekulativ investering. Når banker gør det, kan regeringen forsikre dem. Med Glass-Steagall genindført vil vi gøre det muligt at få finansiering derud til langfristede projekter. Som de grafiske kort i dette afsnit indikerer, har vi haft en enorm mængde – billioner af dollars; jeg mener, det var \$4,5 billion fra Federal Reserve (USA's centralbank), og lige så meget eller mere fra den Europæiske Centralbank. Enorme mængder penge er blevet skabt og sat ind i banksystemet; og næsten ingen af dem kommer ud i realøkonomien.

Så hvis man skal forsøge at finansiere en økonomisk genrejsning, hvis man forsøger at skaffe kredit til langfristede projekter, som at genopbygge dæmningerne, der er forfaldne i hele landet; som at påbegynde byggeriet af et højhastighedsjernbanenet; dette er projekter, der koster billioner. Men, billioner af dollars er blevet smidt ind i banksystemet, og de er ikke gået til noget; de bliver bare dér. Med Glass-Steagall gør vi det muligt for banksystemet igen at agere på en langsigtet måde; og vi skiller os fra disse bankers bankerot. Lige nu er hele banksektoren ved at nedsmelte totalt; en smule mere i Europa, ser det ud til, end her, men det er en offentlig hemmelighed. Dette banksystem vil

ikke eksistere ret meget længere i verden. Hvad skal erstatte det; og hvad vil grundlaget for den måde, dette nye banksystem opererer på, blive?

Dette bringer os til den anden lov; en ny nationalbankinstitution. Alexander Hamiltons principper, det, han gjorde som grundlaget for økonomi – og i den digitale brochure kan I finde links, hvor I selv kan læse Alexander Hamiltons hovedrapporter til Kongressen. De er tilgængelige. Det er ting, der er et virkeligt højdepunkt i økonomisk fremgangsmåde. Vi gennemgår, hvordan en ny nationalbank ville operere. Dette er virkelig afgørende. For at gøre det muligt at få langfristede investeringer til billioner af dollars, må vi have en ny fremgangsmåde. I har måske hørt i pressekonferencen, hvis I lyttede til det hele, at et tema gentagne gange tages op fra Det Hvide Hus lige nu, uheldigvis; det er ideen om partnerskaber mellem det offentlige og det private. At dette skulle være måden, hvorpå de billioner af dollars til infrastruktur, som præsident Trump har krævet, kan finansieres. Det vil ikke fungere; det vil ikke fungere. For det første, med mindre man får Glass-Steagall, så vil man ikke få en sådan finansiering; men et andet aspekt er, at offentlige/private partnerskaber kræver projekter, som man kan investere i, som direkte vil tilbagebetale investeringen. Et offentlig/privat partnerskab for at restaurere LaGuardia Lufthavnens terminaler; OK, det kunne måske tiltrække finansiering.

Men hvad med projekter, der ikke vil betale sig tilbage i flere årtier? Hvad med et nationalt højhastighedsjernbanenet? Hvad med byggeri af nye kraftværker? Hvad med investering i langfristet forskning og udvikling, såsom rumprogrammet? Det er her, hvor der ikke kommer en direkte tilbagebetaling, at der er en specifik, unik rolle, som skal spilles gennem et nationalbanksystem; hvor nationens forøgede produktivitet som helhed er tilbagebetalingen, så at sige. Ved at dirigere investeringer på måder, der gør hele nationaløkonomien mere

produktiv, så er der faktisk ingen omkostninger ved at opbygge infrastrukturen. USA's transkontinentale jernbane kostede noget mht. den fysiske indsats, det krævede at bygge den; men indkomsterne for denne investering, [var] den nye nationaløkonomi, som den skabte. Den nye *nation*, som den skabte, hvor man kunne rejse fra kyst til kyst på under en uge, i modsætning til de tre uger, som det ville have taget før. Man skulle tage til Panama over land, og dernæst fortsætte med skib op igen til USA's vestkyst. At få en jernbaneforbindelse i stedet forandrede nationen rent samfundsmæssigt; den forandrede nationen økonomisk på en dybtgående måde. Udviklinger kunne nu finde sted; økonomi var mulig. Adgang til forsyninger og materialer og markeder og ideer og infrastruktur; dette udvidedes.

Så igennem et nationalt (statsligt) banksystem gør vi det muligt at tiltrække den form for kredit, der eksisterer rent potentielt, og dirigere den til projekter, der har langsigtet gavn og tilbagebetaling. Og vi bliver ikke bundet af at lede efter måder, hvorpå disse projekter kan omsættes til penge; hvilket er en afgørende fejl ved synspunktet om offentlig/privat partnerskab. Ofte, hvad disse ting gør, er, at de tjener penge på allerede eksisterende programmer ved at privatisere dem og så få brugerbetalingen eller indkomsten fra dem. Så vi må have en ny nationalbank. De \$1 billion, som præsident Trump har nævnt, er alt for lidt.

For et par uger siden mødte jeg lederen af det Amerikanske Selskab for Civilingeniører. Det var dagen efter talen om nationens tilstand (28. feb.), hvor Trump havde gentaget sit krav om \$1 billion. Denne ingeniør sagde, »Det er ingenting! Det er ingenting, sammenlignet med, hvad vi har brug for«. Det Amerikanske Selskab for Civilingeniører har udgivet deres rapport, der siger, at vi har brug for \$3,6 billion i investeringer blot frem til 2020. Og det er uden tanke for sådan noget som et helt nyt højhastighedsjernbanenet; det er kun til reparationer og til at få vores infrastruktur op i en

anstændig form. Så med de enorme mængder, der er involveret, så er dette ikke noget, der vil få nogle mennesker til at udstede nogle lån til rentesatser, man vil have råd til. Det vil blive gennem national kredit på Hamiltons måde; og vi gennemgår [i brochuren], hvordan vi får dette til at ske.

Dette bringer os frem til den tredje lov, som vi diskuterer. At, når man investerer kredit, så må man have en måde, hvorpå man kan måle, om man forøger produktiviteten. Hvad er standarden for produktivitet i en nationaløkonomi? Er standarden for økonomisk værdi, at man tjener penge? Er det, at man sætter noget til salg, som folk er villige til at betale for? Det kan det ikke være! Folk betaler for alle mulige værdiløse ting; folk begår fejltagelser, når de bruger penge. Ideen om, at penge er et mål for værdi, er simpelt hen usand. Den måde, som LaRouche ser dette på, er i stedet med ideen om en økonomisk platform. At, når vi går til et højere niveau af energi, for eksempel, en højere kilde til energi, så har vi ikke alene mere af en energiresurse, men den lader os også gøre nye ting. På denne grafiske fremstilling [Fig. 1] ser man overgangen fra træ til kul, som fandt sted hen over en 50-årig periode fra 1850 til 1900. Kul er mere praktisk end træ, for man kan gøre en masse fine ting med træ, som man ikke kan gøre med kul; såsom at lave møbler eller bygge et hus. Man bygger ikke et hus med kul. Men kul lader én gøre nye ting. Olie og naturgas er mere energitætte; de lader én gøre nye ting – forbrændingsmotoren, elektricitet, flyvning. Man vil ikke have en flyvemaskine, der flyver på kul; og slet ikke på træ. Så kommer det potentiale, man kunne have for nutiden – fission, fusion; højere energiniveauer, der er tusinder, ja hundrede tusinder af gange mere kraftfulde end den kraft, der er tilgængelig i kemiske substanser.

Her ser man et eksempel fra før den transkontinentale jernbane [Fig. 2], hvor man ser, hvordan rejsetiden fra New York var forskellig fra 1830 til 1857. Hvordan vejbyggeri, men faktisk for det meste udvidelsen af jernbanen, gjorde det muligt at

integrere denne del af nationen på en langt tættere måde. Tænk på denne storslåede, nye idé, du har fået; en ny måde at gøre tingene bedre på. Kan man tjene flere penge, hvis man kan udskibe ens varer længere og hurtigere og lettere? Selvfølgelig. Men tænk over det, det betyder, at en god idé, en bedre måde at gøre tingene på, kan spredes lettere. Folk kan lettere bevæge sig rundt. Vi er ved at blive en ny slags nation.

Når vi tænker på den form for platform, som vi skaber, så må vi først og fremmest tænke på, hvad vores energikilde er. Hvad er vores evne til at forandre naturen, så den passer til vore behov og vore forhåbninger for fremtiden? Og det er hævet over enhver tvivl, at de største fordele, den største chance for at opnå dette, ligger i fusionskraft. Mængden af potentiel energi i fusion er bogstavelig talt over en million gange over det, man får fra kemisk energi. Sidstnævnte vil ikke forbedres gennem større effektivitet, med bedre gasturbiner eller sådan noget; det er simpelt hen forskellen mellem de elektronbindinger, der holder et molekyle sammen, versus det, der foregår i en atomkerne, som holder den sammen. Energimængden i en atomkerne er simpelt hen over en million gange større end de elektriske bindinger, der holder et molekyle sammen.

Som Mike nævnte, så bliver deuterium i havvand til en resurse; bliver til et brændsel for fusion. Bliver til et vidt udbredt tilgængeligt fusionsbrændsel, i modsætning til den form for geopolitik, vi ser i dag, mht. adgang til energiresurser. At energi til at blive til en virkelig art, der rejser i rummet, kun vil fremkomme med fusionskraft. Hvis det tager flere måneder at komme til Mars, er det ikke rigtigt under ens kontrol. Hvis det er umuligt at afbøje en asteroide, der vil tilintetgøre alt liv på Jorden, fordi man ikke kan nå den i tide; tænk på den grundlæggende set uendelige værdi, det har at have udviklet fusion.

Det, vi dækker i denne brochure, er i sin kerne en idé om,

hvad det vil sige at være menneske. Vi afslutter med en forståelse af, hvad denne menneskelige identitet er; hvad kreativitet er; og hvordan den bliver angrebet. De britiske angreb, som Mike netop har fortalt om, og som eksplicit ses inden for områderne af politik eller i Opiumkrigen, i felterne som militæret eller økonomi. Det eksisterer også i kulturens verden, i videnskabens verden, i de kulturelle forandringer, vi har set i løbet af de seneste 100 år eller så; med omdefineringen af videnskab, der begyndte omkring år 1900, hvor Bertrand Russell – i en æra, hvor Planck og Einstein var i færd med at revolutionere verden – forsøgte at dræbe videnskaben og forvandle den til matematik. Denne britiske intrige var utroligt succesrig; som det i dag bevidnes af den totale beundring for ideen om kunstig intelligens, for eksempel. Folk forstår ikke naturlig intelligens; hvad det vil sige at være et skabende menneske.

Dette aspekt er noget, som universet responderer på. Vore opdagelser er aldrig fuldt ud korrekte; vi ved aldrig alting fuldt ud. Men de opdagelser, vi kan komme frem til, har stadig en voksende magt over naturen; på trods af, at de aldrig helt er ligesom, aldrig helt indfanger essensen af, hvordan universet fungerer. Det faktum, at denne aftagende ufuldkommenhed korresponderer til en voksende magt, uden nogensinde helt at få alting rigtigt, mener jeg taler stærkt for det faktum, at det er en skabende *proces* i sig selv, som er en fællesnævner mellem vort intellekt og universet som helhed. Hvis vi kan få adgang til dette, er de økonomiske potentialer uendelige. Vi kan udvikle fusion som en energikilde; vi kan revolutionere vores forhold til råmaterialer. Vi kan gøre en ende på truslen om tørke ved at udvikle kontrol over vandcyklussen; på samme måde, som vi ikke blot håber på, at der vil vokse noget mad i vores køkken, som vi kan spise. Vi sår og planter mad, vi har landbrug, vi transporterer det. Vi kan udvikle et lignende forhold til vand, hvor vand er noget, vi transporterer, hvis det er nødvendigt; at vi kan ændre vejret, hvis vi kan styre det; at

vi tager direkte fra havene, når det behøves. Vi kan virkelig transformere os selv som art; og vores nuværende potentiale er virkelig enormt. Med åbningen for samarbejde med Rusland, som vi ser fra Trump-administrationen, med møder mellem militære topfolk i USA og Rusland. Med den forestående konference om Bælt & Vej-initiativet i Beijing i maj, som vil være en virkelig chance for USA til at ophøre med at spille en fjendtlig rolle over for dette Nye Paradigme, som under Obama og Bush; og i stedet gå med i det og give en særlig form for lederskab, som faktisk kun kan komme fra USA. En unik form for potentiale, som vi kan tilbyde verden, som i rummet, som i fusion, og som i andre ting.

Har du noget at tilføje?

Billington: To korte bemærkninger. Med hensyn til national bankpraksis, slog det mig, da du talte om det, at vi har hørt fra folk i USA's regering, der har været involveret i at forsøge at få kinesiske investeringer til USA, at de altid løber ind i det anti-kinesiske, anti-russiske, neokonservative hysteri i Kongressen, så snart, det drejer sig om et større projekt. De siger, »Åh, nej, vi kan ikke lade kineserne få dit og dat«. Men de sagde til os, at kineserne selv ville være absolut lykkelige for at tage deres enorme reserver i amerikansk statsgæld, der nu intet indtjener med de nulrentesatser, der anvendes; og, da de ikke så godt, projekt for projekt, kan sætte dem i noget i USA, da at sætte dem ind i en nationalbank – en infrastrukturbank – hvor de sandsynligvis ville få et højere afkast. Men, hvad der er vigtigere, så ville disse penge komme ud at arbejde; de ville komme ud at arbejde for at opbygge en nation. Ikke deres nation i dette tilfælde – vores; hvilket, som civilingeniørfolkene sagde, vi har desperat brug for. Så kapitalen, ud over at generere national kapital, så er der institutioner i verden, der ville være mere end villige til at sætte kapital ind i en sådan bank; som bliver forvandlet til faktisk rigdom. Pengene udgør ikke værdien; værdien ligger i

infrastrukturen, i transformationen af naturen, der finder sted som følge af en kreditpolitik, der kommer fra en nationalbank.

Og ellers vil jeg blot gentage, at dette er et tidspunkt i historien, hvor vi, faktisk for første gang, har chancen for at tilintetgøre ideen om imperium. Helga Zepp-LaRouche siger ofte, at folk vil sige, »Det er en ønskedrøm; den menneskelige natur er trods alt ond. Der vil altid være onde mennesker«. Jo, selvfølgelig; men pointen er, at vi står på randen af, at menneskeheden som helhed kommer ud af barndommen – bliver voksen. I stedet for søskende, der skændes med hinanden og kaster spaghetti efter hinanden, så har man en verden, der anerkender den andens fordel – som det blev sagt ved den Westfalske Fred – og ideen om, at vi kan lære at mestre de store kulturer på Jorden; det være sig den konfucianske kultur, Gupta-kulturen eller Abbaside-kalifatet i Bagdad. At vi forstår, at Jordens store kulturer alle har perioder med storhed og perioder med mørke tider. Men ved at række ud for at finde disse store øjeblikke i alle kulturer, har vi potentialet til at skabe en verden, hvor ideen om den darwinistiske bedst egnedes overlevelse kan blive smidt på historiens skrotbunke; og vi begynder rent faktisk at have muligheden for, at alle mennesker kan opleve deres virkelige menneskelighed – deres skabende evner til at gøre noget, der vil få varig værdi for menneskehedens fremtid.

Der står vi. Vi har denne mulighed i vore hænder. Folk må lære at bryde gennem pessimisme, kynisme, frygt, og erkende det enorme potentiale, som vi har lige foran os, i vore hænder på dette tidspunkt i historien; og leve op til dette ansvar, og til denne enorme chance.

Ross: Storartet! Vi viser websiden endnu engang på skærmen, så I kan finde vores rapport om Amerikas rolle i den Nye Silkevej. Hvis I lytter, så er det lpac.co/us-joins-nsr for den Nye Silkevej. Nyd rapporten! Jeg håber, den er til hjælp i jeres organisering.

Ny, digital brochure: 'LaRouches Fire Love' & Amerikas fremtid på Den Nye Silkevej' nu på LaRouchePAC! INTRODUKTION

✘ [Ny digital brochure 'LaRouches Fire Love' nu på LaRouchePAC!](#)

I november 2014 inviterede den kinesiske præsident Xi Jinping officielt USA til at opgive konfrontations-geopolitik og gå med i det største initiativ for infrastruktur og økonomisk udvikling i menneskehedens historie, centreret omkring programmet for den Nye Silkevej. Dette »win-win«-samarbejde vil, sammen med LaRouches Fire Love, være den hurtigste måde, hvorpå USA kan genopbygge sin smuldrende infrastruktur, skabe produktiv beskæftigelse og sikre en blomstrende fremtid. Dengang afviste præsident Obama dette tilbud. Vil præsident Donald Trump nu tage imod det?

Året 2017 indleder en ny æra for menneskeheden. Det markerer skiftet, bort fra seksten år med George W. Bush' og Barack Obamas vildledte og destruktive lederskab, den gamle orden, der har drevet de transatlantiske nationer ud i økonomisk ruin og en proces med uophørlig krigsførelse under Det britiske Imperiums gamle mentalitet med »regimeskifte«. Dette arkaiske

system med nulsums-geopolitik bragte os i risikabel grad tæt på krig med Rusland og Kina og drev verden frem mod randen af Dommedag.

Men denne gamle orden er døende. Kernen i det døende system er resterne af Det britiske Imperiums »for store til at lade gå ned«-banker i City of London og på Wall Street, der er oppustet af værdiløs spillegæld, alt imens de transatlantiske nationers fysiske økonomier er blevet drænet for produktiv kredit, deres befolkninger drevet ud i ledighed og arbejdsløshed, alkohol og narkoafhængighed, vold og fortvivlelse. De seneste seksten års ulovlige krige har kostet hundrede tusinder af uskyldige liv, været årsag til en flygtningekrise i Sydvestasien og Europa og nedtrykt og demoraliseret de vestlige nationers befolkninger.

Der er nu et totalt oprør imod dette vanvid. Det britiske folk stemte for Brexit og brød det overnationale EU-diktators lænker; det italienske folk stemte imod en folkeafstemning, der tilsigtede at yderligere stramme disse EU-lænker; og det amerikanske folk stemte imod Wall Streets krigsmager-marionet, Barack Obama, og hans klon, Hillary Clinton. Hvilken retning, Donald Trump vil gå, er langt fra sikkert, men han blev valgt på et løfte om at genopbygge nationens forfaldne infrastruktur og industrielle kapacitet, og om at etablere et samarbejde med Rusland om bekæmpelse af terrorisme samtidig med at afslutte imperiepolitikens »regimeskifte«.

Hvorvidt Trump-administrationen vil opfylde disse løfter eller ej, afhænger af jer, det amerikanske folk, og af mennesker i hele verden, der ønsker at gå sammen for at skabe et nyt paradigme, baseret på menneskehedens fælles mål – gensidig økonomisk udvikling, fælles videnskabeligt fremskridt og en renæssance, der bringer alle verdens store klassiske kulturer sammen.

Begyndelsen til dette nye paradigme eksisterer allerede. I september 2013 meddelte den nyligt valgte, kinesiske præsident

Xi Jinping, under en tale på Nazarbayev Universitetet i Kasakhstan, at han nu ville lancere udviklingen af det »Nye, økonomiske Silkevejsbælte«, der havde til formål at bringe Kinas, igennem de seneste årtier åndeløse udviklingsproces, der ikke har fortilfælde, til resten af verden. Kina har løftet over 700 millioner af landets befolkning ud af fattigdom på blot 30 år, samtidig med, at de har transformeret nationen til at blive Jordens næststørste økonomi og har indtaget en førerposition inden for videnskabelig forskning og udforskning af rummet.

Kina har, med sit Økonomiske Silkevejsbælte og 21. Århundredes Maritime Silkevej, tilsammen kaldet Bælt & Vej-initiativet (一带一路), og sammen med en vifte af nye, internationale finansmekanismer, såsom BRIKS' Nye Udviklingsbank (NDB) og Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), på ganske få år bragt enorme infrastrukturudviklingsprojekter til de eurasiske, afrikanske og sydamerikanske nationer og har givet ny vitalitet og nyt håb til verdens tidligere europæiske kolonier, der var blevet efterladt fattige og uden håb af nedskæringspolitikken, gældsslaveriet og nægtelse af kredit, der var blevet dem påtvunget af deres tidligere koloniherrer og det herskende IMF/Verdensbank-regime. I ånden fra erklæringen fra De Alliancefri Landes Bevægelses nationer i 1976, har Kinas forpligtende engagement over for programmet med den Nye Silkevej for global udvikling endelig igangsat skabelsen af en »ny, international, økonomisk verdensorden«.

Dette initiativs skala og dybde har i sandhed intet fortilfælde. Direkte omfattende flere end 60 nationer, og med næsten 70 store infrastrukturprojekter uden for Kina (med utallige yderligere supplerende projekter), berører den Nye Silkevej fire og en halv milliard mennesker og er allerede tolv gange så stor som Marshallplanen (det massive program for at genopbygge Vesteuropa efter Anden Verdenskrig).

Vil USA omsider tage imod Kinas tilbud om at tilslutte sig?

Græsk ombudsmand: Landet styrter ud i en humanitær nødsituation

8. mrs., 2017 – Grækenlands ombudsmand, Andreas Pottakis, afslørede i sit embedes årlige rapport, at arten af det store flertal af borgernes klager viser, at Grækenland lider under en humanitær krise.

»I de 18 år, funktionen af ombudsmand har eksisteret, har den undersøgt henvend en kvart million klager fra borgerne. I 2016 kom antallet af nye klager op på 12.000, hvilket udviser en markant stigning fra 2015«, sagde Pottakis.

Langt de fleste klager kom fra borgere, der er ude af stand til at imødekomme deres basale fornødenheder og forpligtelser – en udvikling, som Pottakis siger, kan tilskrives det faktum, at den offentlige administration i stigende grad er ude af stand til at respondere til samfundets sårbare individers behov, eller at den mangler fleksibilitet til at handle ud over det, der er dens ansvarsområde, strengt taget. Sårbare medlemmer af samfundet inkluderer personer, der ikke længere er i stand til at opretholde en værdig levestandard.

Pottakis refererede til flygtningekrisen som en »humanitær krise i en humanitær krise«. Han bemærkede, at, alt imens der i 2016 ikke havde været de samme, enorme indstrømninger som året før, så har der været en stigning mht. håndteringen af krisen og de bredere, sociale og økonomiske problemer, der stammer fra krisen.

Den Europæiske Centralbanks Undersøgelse af Husstandsøkonomi og -forbrug for 2010-2014 viser tal, der bekræfter Pottakis'

rapport. Undersøgelsen viste, at et voksende antal husstande oplever en skrumpning af deres bankkonti, voksende manglende evne til at betale af på deres lån til tiden og en likviditet, der nærmer sig nul. Arbejdsløshed har tvunget unge og ældre til at leve under samme tag.

Raten af græske husstande, der sagde, de kunne søge finansiel hjælp fra slægtninge og venner, faldt fra 59,4 % i 2009 til 36,5 % i 2014, en situation, der med sikkerhed er blevet forværret siden da. Kun 13,5 % af husstandene havde mulighed for at spare yderligere op, et fald fra 21,9 % fem år tidligere, og som er langt den laveste rate i EU.

Indekset over likviditet som en grad af disponibel indkomst lå på blot 2,8 % i Grækenland, et fald fra 4,9 % fem år tidligere, og i kontrast til et gennemsnit i eurozonen på 16,7 %.

Foto: Iflg. avisen kathimerini af 24. jan., 2017, lever 49,2 % af græske husstande hovedsageligt af pensioner ... næsten halvdelen af alle husstande i landet? (<http://www.ekathimerini.com/215576/article/ekathimerini/business/half-of-families-in-greece-live-on-pensions>)

Hvad der står på spil med Obama/briternes kupforsøg mod Trump

Leder fra LaRouchePAC, 8. marts, 2017 – I et ekstraordinært velkomment syn siden tirsdag er amerikanske og russiske militærstyrker mødtes og har patruljeret næsten side om side – tydeligvis koordineret – uden for byen Manbij i Syrien, hvor

de har sikret roen omkring denne by, mens russiske styrker leverer nødhjælp til byen. Denne begivenhed følger efter samtidig russisk og amerikansk bombing af ISIS uden for Palmyra, mens syriske styrker drev ISIS ud af samme by; samt et trevejsmøde mandag mellem amerikanske, russiske og tyrkiske stabschefer og deres stabe, om krigen i Syrien.

Amerikansk-russisk samarbejde imod international terrorisme finder sted i virkeligheden i Syrien; en begyndelse.

Det er ironisk, at den mest prominente mediedækning af udviklingen i Manbij – med fotos og et billede fra 1945 af amerikanske og russiske tropper, der hilser hinanden ved Elben ved besejringen af Hitler – kom i Londonavisen *The Times*. Det er dette samarbejde, ikke alene mod terrorisme, der har gjort det britiske sikkerheds- og efterretningsestablishment, og de politiske kredse omkring Obama, rasende. Det har fået dem til at forsøge at tvinge præsident Trump ud af embedet »ved tilbagetrækning eller rigsretssag«, som en ven til Barack Obama sagde til Londonavisen *Daily Mail*. Det har endda ført til, at nogle britiske, tyske og franske »ledende medier« offentligt har diskuteret et mord på Trump. Og det har fået nogle Demokratiske ledere – dem, der nægtede at tillade snak om rigsretssag, da Cheney og Bush havde kastet sig ud i en katastrofal Irakkrig ved at lyve for Kongressen og FN – til at arbejde på at anlægge en rigsretssag mod præsident Trump, for at have *modsat sig* krigskonfrontation med Rusland.

Det, der står på spil, er et langt større løfte end samarbejde imod terrorisme. Kinas udenrigsminister Wang Yi udtalte atter den 7. marts, at hans lands mål er samarbejdet mellem USA, Rusland og Kina om, ud over at stabilisere verden, at skabe en global, økonomisk, teknologisk og videnskabelig udvikling. De moderne infrastrukturprojekter, som Kina har initieret i 60 lande langs den »Nye Silkevej«, tilbyder en »platform for de mest lysende udsigter i verden«, sagde Wang, hvis de største magter går sammen om dem. »Bælt & Vej-initiativet tilhører verden.«

Det er her, at det »store program for opbygning af infrastruktur«, som præsident Trump taler om, finder sin drivkraft. Det er udsigten til dette nye paradigme, som Obama/briterne har til hensigt at stoppe.

Det er britisk efterretningstjeneste, der har udført hemmelig research og anklager om »Trumps aftalte spil med Rusland« i løbet af det seneste år, og som har ført til de seneste to måneders åbne McCarthyisme og Obama-krig mod Trump.

Men det amerikanske folk stemte for en ny retning, og frem for alt for en genopretning af en produktiv økonomi, bedre levestandard og produktiv beskæftigelse. Deres respons til EIR's og LaRouchePAC's mobilisering for dette nye paradigme – selv i alle offentlige medborgermøder og møder, der er arrangeret omkring tilsyneladende partiske linjer – viser, hvordan Obama og hans britiske bagmænd skal besejres.

Foto: Præsident Trump, 6. marts, 2017. [facebook/DonaldTrump]

Harley Schlanger fra LaRouche-bevægelsen taler for erhvervs- og militærfolk i Frankfurt om britisk kup mod Trump

Frankfurt, 8. marts, 2017 – I går talte Harley Schlanger for et publikum bestående af henved 100 erhvervsfolk og tyske reserveofficerer om det britisk-koordinerede kup mod præsident Donald Trump. Arrangementet var arrangeret i fællesskab med

den internationale afdeling af Frankfurt Wirtschaftsrat, en erhvervssammenslutning, der har forbindelse til den Kristendemokratiske Union, og Frankfurts Reservistenkameradschaft, og havde titlen »Hvem er ude på at sabotere 'Trump-revolutionen' og hvorfor?«, og havde Schlanger som eneste taler. Arrangementet blev afholdt i Villa Bonn, et ret eksklusivt sted for møder i Frankfurt, og der var omkring 100 gæster, hvoraf halvdelen var i uniform.

I sin introduktion introducerede oberst Axel Ebbecke (reserven) mange af de mere prominente gæster, inklusive »en særlig gæst, fr. Helga Zepp-LaRouche, præsident for Schiller Instituttet, hvis ægtemand, hr. Lyndon LaRouche, er velkendt i USA for sine præsidentkampagner og for den kendsgerning, at han fungerede som rådgiver til Ronald Reagan-administrationen om politikken med det Strategiske Forsvarsinitiativ«. Harley blev introduceret med en kort gennemgang af sin baggrund, inklusive, at han har været hr. LaRouches officielle talsmand og chef for *EIR's* afdeling i det sydvestlige USA.

Schlanger gav en meget hårdtslående præsentation og forklarede det britiskkorkestrerede og George Soros-finansierede kupforsøg mod præsident Trump, hvor han forklarede, at dette var de samme personer, der lancerede kuppet mod Ukraines valgte regering i 2014. Han forklarede yderligere den kendsgerning, at valget af Trump udgør en del af en global afvisning af de seneste 20 års politik – den neoliberale politik med både globalisering og evindelig krig, og at Trump bliver angrebet, fordi han har forpligtet sig til at vende mange af disse politikker omkring.

Schlanger forklarede især Trumps hensigt om at etablere en positiv relation med lederne af både Rusland og Kina for at omstøde fremstødet, anført af Obama og briterne, for en Tredje Verdenskrig. I denne sammenhæng forklarede han også årsagen til den igangværende finanskriser, behovet for at gennemføre Glass-Steagall og LaRouches Fire Love, samt nødvendigheden af, at USA og Europa går sammen med Kina, Rusland og BRIKS omkring

Kinas Bælt & Vej-initiativ.

Under hele præsentationen gestikulerede mange af gæsterne på den ene eller anden måde for at vise deres enighed med mange af de pointer, Schlanger kom med, især mht. kuppet i Ukraine, det frugtesløse i sanktioneerne mod Rusland, osv.

Efter præsentationen fulgte en livlig spørgsmål-og-svarperiode. Et spørgsmål, der reflekterede det, som mange tænkte, kom fra en Tv-journalist, der sagde, at han har en teori om, hvorfor de tyske medier er så ondskabsfulde i deres dækning af Trump:

»Tror De, at tyskerne har brug for et billede af en ond fjende, så de vil acceptere *status quo*? Jeg er forbløffet over, at dækningen er så ondskabsfuld.« Schlanger brugte sit svar til at forklare det, han tidligere havde sagt, mht. Merkel om hjernevasken af tyskerne omkring »kollektiv skyldfølelse«. Han talte om den rolle, som Bush-Harriman[1] netværkerne spillede i at installere nazisterne og sagde, at tiden var inde til, at Tyskland bryder fri af dette, som er en del af en fortsat besættelse af Tyskland. Mange mennesker opsøgte ham bagefter for at takke ham for at sige dette, og én person sagde, at vi, som tyskere, er bange for at sige sandheden – godt, du gjorde det!

Et andet, interessant spørgsmål kom fra en erhvervsprofessor, der sagde, at han mener, det er forkert at give Bush og Obama skylden for manglen på gode jobs. Skyldes dette ikke problemet med robotics og smarte teknologier, og vil det ikke blive endnu værre? Schlanger brugte her sit svar til at diskutere, hvordan kineserne skaber produktive jobs med Bælt & Vej-initiativet, og hvordan dette vil fortsætte med at skabe jobs på grund af den vægt, der lægges på videnskab i økonomien. Nye, videnskabelige opdagelser er en chance for at inspirere ungdommen for fremtiden, snarere end noget, der betyder en større pulje af en permanent klasse, der ikke kan beskæftiges.

En gæst spurgte, »Hr. Schlanger, tak for denne præsentation. De har vist os, at De har en dybtgående forståelse af amerikansk politik. Måske kan De hjælpe os og fortælle os, hvad der er galt med kansler Angela Merkel?«

Arrangementet sluttede med en reception, hvor uformelle diskussioner fortsatte med de fem LaRouche-repræsentanter, der var blevet inviteret til arrangementet.

Foto: Harley Schlanger ses her i Berlins gader under 'Sandhedens Dag', som LaRouche-bevægelsen, der i Tyskland har et politisk parti, Bürgerrechtsbewegung Solidarität (BüSo) med Helga Zepp-LaRouche som formand, arrangerede i mange lande den 23. februar, 2017. Se <http://schillerinstitut.dk/si/?p=17973>

---

[1] Prescott Sheldon Bush Sr. (1895-1972) var en amerikansk bankier, der i 1924 blev vicepræsident for investeringsbanken A. Harriman & Co. Prescott Bush var fader til tidligere præsident George H.W. Bush og farfar til tidligere præsident George W. Bush. (-red.)

Rapport om europæiske banker viser kommende katastrofe

8. marts., 2017 – Bloomberg-rapporten af 7. marts, der fokuserede på europæiske bankers svigt mht. at låne penge til økonomien, fremviste yderligere et totalt patologisk europæisk banksystem, der er rede til at bryde sammen. Fire aspekter af rapporten gør det klart, hvor døde de europæiske økonomier er,

og hvor tæt deres banker er på et kollaps, der vil bringe City of London og Wall Street til fald.

For det første voksede indskuddene fra Europas ikke-finansielle selskaber i bankerne med ekstraordinære 18 % i 2016, og med \$848 mia. siden 2014, på trods af, at disse banker ikke betaler renter, og i visse tilfælde *kræver* negative renter på disse indskud. Selskaberne, der ikke ser nogen efterspørgsel eller udsigter til økonomisk aktivitet omkring sig, betaler for at puge deres penge snarere end at bruge dem.

For det andet har bankerne selv sat yderligere \$1,16 billion ind i den Europæiske Centralbank som »overskydende bankreserver« siden 2014, på trods af, at de må betale ECB negative renter for at opbevare disse reserver. De havde ikke brug for at låne dem ud, da de heller ikke kunne se nogen efterspørgsel. En sindssyg budget- og nedskæringspolitik i hele eurozonen har fjernet efterspørgslen på kredit, og de store banker har gjort resten.

For det tredje har de store banker i de »nordlige« europæiske lande og i London også brugt de \$1,8 billion, de fik fra ECB's opkøb af obligationer fra dem siden 2014, på samme måde, som de \$848 mia. i yderligere kundeindskud, til alt muligt andet end udlån. Deres udlån voksede kun med omkring \$174 mia. i denne periode og *er stadig under 2012-niveauet*. Bortset fra at kapitalisere sig selv med dem og betale deres aktionærer for at øge prisen på deres aktier, har de 20 største europæiske banker dramatisk øget deres reserver til tab på dårlige lån, med 27 % alene i 2016.

Disse banker er ikke overraskende fortsat ikke profitable og bliver det mindre og mindre. De 20 største eurozone-bankers indkomst faldt med 5 % i 2016, og deres nettoprofit faldt med 50 % til 33 mia. euro for de 20 banker tilsammen. (Til sammenligning havde Wells Fargo Bank alene, på trods af en meget skadelig skandale, en profit på mere end en halv gang

større i 2016.) Dette er det afgørende problem, der truer med få Deutsche Banks enorme derivatboble til at eksplodere, hvad øjeblik, det skal være.

For det fjerde, så fortsætter kapitalflugten og accelererer fra banksystemerne i de superforgældede lande, så som Italien, Spanien, Grækenland og Portugal, til de »stærke« landes banker. Dette er alt andet end styrke; det garanterer, at et af disse superforgældede bankers systemer vil udløse en generel nedsmeltning af bankerne – med mindre disse hurtigt bliver reorganiseret efter Glass/Steagall-principper og reddet af statslig kreditudstedelse for at skabe produktiv efterspørgsel.

Neokonservative, medierne og liberale Demokrater – ikke umage sengekammerater, men forenede britiske agenter

Leder fra LaRouchePAC, 6. marts, 2017 – To betydningsfulde dokumenter blev udgivet den 4. marts, om den ekstreme krigsfare, der bliver anstiftet af den hysteriske og absurde dæmonisering af alle amerikanske kontakter med russiske diplomater og regeringsfolk. Et af disse dokumenter er af pensionerede ambassadør Jack Matlock, USA's ambassadør til Rusland fra 1987-91 og en af USA's førende eksperter og diplomater. Det andet er af Robert Parry, den undersøgende journalist, der er mest berømt for sin afsløring af

Iran kontra-operationen og CIA-kontra kokainhandelen i USA i 1980'erne.

Ambassadør Matlock skriver, at den aktuelle formodning om skyld i de amerikanske medier og politiske kredse udgør »holdningen i en politistat«. Han advarer om, at »atomvåben er en eksistentiel trussel mod vores nation«, og at en forbedring af relationerne med Rusland må »lovprises, ikke gøres til syndebuk«.

Parry forklarer sammenkomsten af tre, tilsyneladende uensartede kræfter: de neokonservative (senator John McCain et.al.); de liberale Demokrater (Obama/Hillary/Soros-netværkerne); og de etablerede medier, der alle tilsigter at forhindre Trumps bestræbelser på at forbedre relationerne med Rusland. Parry advarer om, at disse handlinger »kunne skubbe de to lande ud i en krig, der virkelig kunne blive krigen, der afslutter alle krige – samtidig med at afslutte den menneskelige civilisation. Men Demokrater, liberale og de etablerede nyhedsmedier synes at hade Trump så meget, at de er villige til at løbe denne risiko«.

Det, der mangler i denne analyse – og som er fundamentalt og afgørende for at besejre den – er, at disse tre elementer ikke er »umage sengekammerater«, som de synes at være, men de fungerer snarere som redskaber for Imperiet og City of London.

Det britiske Imperium er stadig i høj grad i live, selv om det har brugt USA som en »dum kæmpe« i løbet af de seneste 16 år med Bush' og Obamas præsidentskaber til at udkæmpe sine kolonikrige. Imperiet kan ikke overleve, hvis dets »del og hersk«-opsplitning af verden mellem Øst og Vest blev tilintetgjort. Det er præcis, hvad Trump truer med at gøre gennem sin offentligt erklærede hensigt om at etablere samarbejdsrelationer med Rusland, så vel som også med Kinas »win-win«-fremgangsmåde med udvikling af hele verden gennem den Nye Silkevej – Ét Bælte, én Vej. I det britiske finansoligarkis og det britiske monarkis øjne må dette stoppes

med alle midler, helt frem til og inklusive atomkrig.

Verden befandt sig på randen af netop en sådan eksistentiel katastrofe under Obama og hans klon Hillary Clinton. Selv om denne umiddelbare fare blev undgået gennem Hillary Clintons valgnederlag, så advarer både Matlock og Parry rettelig om, at denne fare er i færd med at blive genoplivet og forværret af den nye heksejagt i McCarthy-traditionen på enhver drøftelse med Rusland.

Som Lyndon LaRouche sagde i dag: »Briterne er medierne, med en hensigt om at ødelægge nationer. Det er før blevet gjort, og nu forsøger man igen. Vær agtpågivende.« Briternes rolle, sagde han, må bringes i fokus. »Vi kan forpurre dem ved at gøre det.«

Kendsgerningen med det vestlige banksystems totale bankerot (en afgørende årsag, i Imperiets øjne, til at få startet en krig hurtigt) blev i dag pointeret af Deutsche Banks chef John Cryans meddelelse om, at den 17 måneder lange bestræbelse på at genoprette stabiliteten i den bankerotte institution var mislykkedes. Banken tabte endnu \$1,5 mia. i 2016, for det meste på derivathandel, og de står over for milliarder i bøder fra USA for deres kriminelle handlinger under boblen med subprime-ejendoms lån, der førte til krakket i 2008. Cryans nye plan for Tysklands største bank omfatter at rejse \$8,5 mia. gennem udstedelse af nye, diskonterede aktier samt fokusere på udlån til industrien og skære ned på spekulativ handel og værdipapirmanagement.

Det lyder fornuftigt, men LaRouche bemærkede, at de blot »fjoller rundt« og må »gøre regnskabet op gennem virkelighed, og ikke numre«. I juli 2016, hvor Deutsche Bank næsten kollapsede, krævede LaRouche en engangs-genkapitalisering af banken, men på betingelse af, af den vendte tilbage til traditionen efter sin tidligere formand, Alfred Herrhausen, en tradition for bankpraksis for industriel og samfundsmæssig udvikling, ikke spekulation. Herrhausen blev myrdet på det

tidspunkt, hvor Berlinmuren faldt i 1989, præcis på grund af sin vision.

Men LaRouches forslag blev ikke fulgt. EU og den tyske regering forsøgte at lappe på Deutsche Banks derivatbeholdninger til \$55 *billioner* med nye numre, og nu forsøger de endnu et nummer. Den »virkelighed«, som LaRouche refererer til, er, at der ikke er nogen måde, hvorpå man kan undvige det uundgåelige kollaps af derivatkontrakter til næsten \$2 *billiard*, der suger livet ud af det transatlantiske finanssystems produktive økonomier, undtagen gennem en Glass/Steagall-reorganisering i FDR-stil – hvor man afskriver den værdiløse, spekulative boble og dirigerer nye kreditter ind i produktiv aktivitet.

Hvis verden vælger at sidde krisen ud, vil det ikke alene skabe en finanskris, der overgår enhver forestilling, men også en global krig. Tiden er inde til at handle.

Er Obama anfører for et 'Maidan' imod Trump?

Hvad er Europas virkelige interesse?

Af Helga Zepp-LaRouche

4. marts, 2017 – En artikel i *New York Times* fra 1. marts gør det klart, hvor forbløffende arrogant og direkte uforskammet, de neoliberale politikere og medier i Europa lige fra begyndelsen har forholdt sig over for en demokratisk valgt, amerikansk præsidents valgsejr! Allerede i det tidlige efterår

begyndte Obama at sænke klassificeringsniveauet for diverse tvivlsomme efterretningsrapporter om Ruslands angivelige manipulation af den amerikanske valgproces, som delvist var baseret på britiske kilder, og som der frem til i dag absolut ikke findes nogen beviser for, for at maksimere den kreds af personer, der har adgang til disse rapporter. Ligeledes blev tilsvarende informationer givet til europæiske allierede – og tydeligvis til bestemte medier.

Det forklarer den uhørte arrogance, hvormed disse kredse som aftalt var så sikre på, at Trump ikke ville blive siddende i Det Hvide Hus i sin fulde embedsperiode, og at »undersøgende journalister nu ville få masser at lave«, som der endda stod at læse *Der Tagesschau!* »Vil Donald Trump blive myrdet, afsat gennem et kup eller blot afsat ved en rigsret?«, lød det i det britiske *Spectator*. I samme skure kørte en ARD-presseklubudsendelse, hvor udgiveren af *Die Zeit*, Josef Joffe, grublede over »Mord i Det Hvide Hus«, og med det franske radioshow Karl Zero, hvor der fuldstændigt smagløst blev diskuteret diverse døds måder, der snart kunne skille Trump fra livet.

Londonavisen *Daily Mail* citerede, uden at nævne navn, en kilde – angiveligt en ven af familien – iflg. hvilken Obama personligt, fra sit nye herresæde i Washington-bydelen Kalorama, vil anføre en kampagne, hvis mål er at fjerne Trump fra Det Hvide Hus enten ved en rigsretssag eller tilbagetræden. Og i stedet for at konfrontere det faktum, at det var Obamas og Hillary Clintons katastrofale politik med hensyn til de »ynkværdige« (dvs. de amerikanske borgere i de tidligere industrialisere områder, nu kaldet 'rustbæltet', der ikke så nogen fremtid for sig selv med den hidtidige politik fra de etablerede eliter, -red.), som forskaffede dem valgnederlaget, så efterplaprer det Demokratiske Parti som et mantra 'narrativen' om de russiske hackerangreb. Oversiddere fra Obamas efterretningstjenester strør næsten dagligt nye aflytningsprotokoller til medierne, der skal danne belæg for

eksistensen af upassende relationer mellem medlemmer af Trump-administrationen og Rusland. Det seneste eksempel: Samtaler, som justitsminister Jeff Sessions, i sin daværende funktion som medlem af det amerikanske Senats Udenrigsudvalg, har haft med den russiske ambassadør Sergej Kisljak, og som hører til Sessions opgaver, bliver nu af Demokraterne benyttet som yderligere ammunition til at kræve hans afgang.

Den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov kommenterede anklagerne fra »unavngivne kilder« om, at Kisljak skulle være en spion og en hverver af spioner, med, at alt dette mindede ham om McCarthy-perioden, alt imens Trump selv talte om en total heksejagt imod ham og hans administration.

Det er i sandhed en ny McCarthy-heksejagt, som det neoliberale establishment på begge sider Atlanten iscenesætter, fordi Trump har skrinlagt hele den unipolære politiks aksiomer, som Amerika har forfulgt siden starten af George W. Bush' embedsperiode, hvilket også tydeligt kom frem under Trumps tale om nationens tilstand. Trumps argument med, at man med de seks billioner, som krigene i Mellemøsten havde kostet, kunne have opbygget USA's økonomi to eller tre gange, stiller den totale modsætning på spidsen.

Men, alt imens det neoliberale establishment i Europa på forbløffende vis lader den demokratiske maske falde og åbenlyst allerede spekulerer på tiden efter Trump, så burde de hellere feje for egen dør. Tegnene på et nyt, og langt mere dramatisk finanskrak end det, der fandt sted i 2008; en fornyet krise i Grækenland; bankkrisen i Italien; uforudsigelige valgresultater i flere lande i år; en eller flere stater, der vil følge i Brexits spor – kombinationen af alle disse udviklinger kunne meget hurtigt stille spørgsmålstegn ved euroens, og selv EU's, eksistensgrundlag. Men disse regeringer er tydeligvis lige så meget ude af stand til, eller uvillige til, at opgive en politik, der har frembragt disse kriser, som de amerikanske Demokrater vægrer sig ved at erkende årsagerne til deres valgnederlag.

Fem år efter ECB-chef Mario Draghis berømte sætning om, at han vil gøre, »hvad der skal til« for at redde euroen, er eurokrisen tilbage på fuldt blus, men med den forskel, at Centralbankerne nu har affyret alt deres krudt med 'kvantitativ lempelse' og negative rentesatser. Trojkaens nedskæringspolitik over for Grækenland har ødelagt landets økonomi og kostet befolkningen usigelige lidelser. Den tyske finansminister Wolfgang Schäubles stædighed mht. at bevilge Grækenland en gældsreduktion, og naturligvis den voksende fortvivlelse hos folk i Italien, Spanien og Portugal over EU-politikken, truer med at blive udløseren af det globale finanssystems kollaps. Den kinesiske avis *Global Times*, som er talerør for regeringen, advarer netop om dette, og om virkningen på Kina.

Selvfølgelig er krisen i Grækenland blot én af mange miner, der kunne få det transatlantiske finanssystem til at detonere. I betragtning af de 3,7 billioner, som ECB har smidt ud til det skrantende europæiske banksystem, og i betragtning af en statsgæld i USA på 20 billioner, vil alt ikke alene for Trump afhænge af, at han opfylder sit valgløfte og gør en ende på kasinoøkonomien ved at genindføre Glass/Steagall-bankopdelingsloven.

Bankopdelingen – nøjagtig efter de samme regler, som Franklin D. Roosevelt gennemførte i 1933 – er blot det første, uopsættelige skridt, der må følges op af de næste tre love, som Lyndon LaRouche har defineret som en samlet pakke til overvindelse af denne krise. Den nuværende, monetaristiske politik må erstattes af en tilbagevenden til det Amerikanske Økonomiske System, i traditionen efter Alexander Hamilton, med oprettelsen af en nationalbank og et statsligt kreditsystem, og med en massiv forøgelse af økonomiens produktivitet, der kan opnås med et forceret program for udvikling af kernefusionskraft og virkeliggørelsen af et internationalt samarbejde omkring rumfart som drivkraft. I USA er resolutioner, der modsvarer dette, allerede blevet vedtaget af

elleve delstatskongresser.

Selv om man ikke tilslutter sig professor i økonomi Mark Blyths synspunkt om, at EU, med de forventede valgresultater i flere lande, vil falde fra hinanden, endnu før Storbritannien har aktiveret artikel 50 for Brexit, bør det stå klart, at et »vi fortsætter på samme vis« med hensyn til EU og euroen, ikke kan fungere. Ikke overraskende bringer Jean-Claude Juncker med sin hvidbog til overvindelse af krisen i Europa intet nyt frem; hans fem scenarier er blot variationer af den samme, neoliberale, geopolitiske idé.

Alternativet hertil er soleklart: De europæiske nationer må tage imod det kinesiske tilbud om at samarbejde om den Nye Silkevej, det såkaldte Bælt & Vej-initiativ. Dette projekt har allerede i løbet af de forgangne tre år fuldstændig forandret dynamikken i verden; allerede 70 nationer arbejder sammen med Kina, og det drejer sig om det største infrastruktur- og udviklingsprogram i menneskehedens historie. I stedet for planer om at indgå ekstremt tvivlsomme aftaler med kystlande omkring Middelhavet, burde fru Merkel hellere gribe Kinas tilbud om, sammen med andre stater, at opbygge Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien, såvel som også det afrikanske kontinent, og dermed løse flygtningekrisen på en permanent og menneskelig måde.

Som det ser ud, så er den neoliberale politiks betonhoveder ikke til sinds at gøre dette. Den tyske finansminister Schäuble holder stædigt på sit pund kød, og for ham kan der ikke være tale om en gældsreducering for Grækenland. Kina opbygger ikke alene havnen i Piræus som transitpunkt for den Nye Silkevej, men investerer også i byggeriet af jernbaneforbindelsen fra Athen over Beograd til Budapest. Og hvad gør EU-kommissionen? De forsøger at blokere netop dette byggeri!

Det er på allerhøjeste tid, at flere og flere mennesker går sammen med BüSo og Schiller Institutet om Tysklands og de

andre europæiske stater virkelige interesser, som ligger i at samarbejde med Kina, Rusland, Indien, Japan og andre stater om de storslåede perspektiver, der nu er på dagsordenen med den Nye Silkevej. Det er absolut ikke i vores interesse at deltage i heksejagten på Trump og Putin, og vi bør være himmelhenrykte over, at den nye, amerikanske præsident annullerer interventionskrigene.

Det er først og fremmest et krav at se på årsagerne til, at en stor del af verden befinder sig i så kaotisk en tilstand: Årsagen er den unipolære politik, der er blevet ført af Bush, Thatcher, Blair, Obama og Cameron, og til hvilken politik også NATO's og EU's imperieudvidelse til Ruslands grænser hører, såvel som også politikken med 'farvede revolutioner' og krige i Østeuropa og i Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien og Nordafrika. Til denne politik hører ligeledes den neoliberale økonomiske politik, der sætter bankernes og spekulanternes interesser i første række, for at det skal gå etableringen endnu bedre – dette etablering, for hvem de 'ynkværdige' ikke engang er værdige at ynkes over. Og, som man nu kan se, er disse neoliberale totalt illiberale, for ikke at sige diktatoriske, når demokratiske flertal går op imod dem.

Heldigvis er det endnu ikke for sent at springe med på det Nye Silkevejstog!

**De transatlantiske nationer
konfronteres
med finanssammenbrud og**

borgerkrig – Trump må gå ind for Glass- Steagall og tilslutning til den Nye Silkevej

Leder fra LaRouchePAC, 5. marts, 2017 – Alt imens hysteriet med den »farvede revolutions« angreb på Donald Trump fortsætter i hele Europa og i USA, så er sandheden bag denne »nye McCarthyisme« også ved at komme frem.

Udtalelser om et muligt mord på Trump er fremkommet i flere europæiske pressemedier og i blogosfæren. Obamas justitsminister Loretta Lynch, der nægtede at fængsle bankiererne for deres forbrydelser med hvidvask af narkopenge og med at ødelægge den amerikanske økonomi, har nu offentligt opfordret til voldelige demonstrationer og bemærker, at, i tidligere tider, »blødte folk og ja, nogle af dem døde. Dette er hårdt. Alt, hvad der er godt, er hårdt. Vi har gjort dette før. Vi kan gøre det igen.« At sammenligne det Obama/Soros-anførte kupforsøg med borgerrettighedsbevægelsen er både en løgn og en afskyelighed. Den eneste, legitime sammenligning er med det voldelige kup i Ukraine i 2014, anført af nynazister, som *EIR* har dokumenteret, blev kørt af netop de selvsamme agenter (Se *EIR*'s rapport, »Obama-Soros 'farvede revolutioner'; Nazi-kup i Ukraine, 2014; USA, 2017?«)

Det er ikke det indbildte angreb på »vore vestlige værdier«, der er drivkraften bag dette kupforsøg, men snarere det desperate Britiske Imperium og dets aktiver i USA, der er rædselsslagne over, at imperieopdelingen af verden, der er afgørende for at opretholde deres bankerotte, vestlige finanssystem gennem krige og nedskæringspolitik, trues af

Trumps bestræbelser på at bringe USA ind i et samarbejde med Rusland og Kina. Et sådant samarbejde, der vil forene verden gennem et nyt paradigme, baseret på fred og udvikling, vil ikke have plads til de spekulative finansinstitutioner, hvis fremgang beror på hasardspil, narkopenge og krige. Trump gør forberedelser til at mødes med både Putin og Xi Jinping i de kommende måneder. Samarbejde omkring bekæmpelse af terrorisme og USA's tilslutning til den Nye Silkevejsproces ville betyde enden på Imperiet – måske for altid.

Men Trump har endnu ikke opfyldt sit kampagneløfte om at genindføre Glass-Steagall for at afslutte det tyranni, der begås af Wall Streets »for store til at lade gå ned«-banker, der har suget kreditten ud af hele det transatlantiske finanssystem for at nære deres derivatboble. Denne boble er nu en halv gang større end den, der eksploderede i 2008 som følge af den sindssyge genforsikring af subprime-ejendoms lån og andre værdiløse, spekulative værdipapirer. Hvis præsidenten skal lykkes med at genopbygge den amerikanske økonomi og gøre en ende på den værste narkokrise i nationens historie, må han omgående genindføre de finansielle principper, i Hamiltons tradition, som har været drivkraften bag alle amerikanske perioder med fremskridt.

✘ Franklin Roosevelts Glass/Steagall-angreb på Wall Street er modellen – den eneste model – der kan forhindre den langt værre, finansielle nedsmeltning, der nu truer det europæiske og amerikanske banksystem. Kun ved hjælp af dette indledende, første skridt vil en genindførelse af solide og fornuftige principper for bankpraksis – som dirigerer statslig kredit til industri, landbrug, infrastruktur og en genindførelse af videnskabeligt fremskridt – atter være i stand til at gøre Amerika stort igen. Det er den effekt, som **LaRouches Fire Love** har.

Muligheden for en sådan revolutionær transformation af nationen og verden har aldrig været større end den er i dag. Kampagnen, der har til hensigt at bringe Trumps præsidentskab

til fald, har ikke held til at overbevise det amerikanske folk. Efter at Trump anklagede Obama, og Obamas »oversiddere« i efterretningssamfundet, for at køre løgnekampagnen, der anklager Trump for ulovlige bånd til Rusland, måtte *New York Times* indrømme præcis dette. I en artikel fra 2. marts forklarede *NYT* Obama-administrationens anbringelse af hemmelige (og falske), udokumenterede efterretninger i officielle dokumenter, hvor de sænkede hemmelighedsgraden med det formål at maksimere disses cirkulering og forberedte efterforskninger for kriminelle handlinger, baseret på disse løgne.

Nu har Trump anklaget Obama for at aflytte hans kontorer i Trump Tower under kampagnen og tilføjet, at »dette er Nixon/Watergate« og »dette er McCarthyisme«. Han har krævet, at Kongressen udfører en tilbundsående efterforskning. Obamas chef for den nationale efterretningstjeneste, James Clapper – bedst kendt for sin løgn over for Kongressen i 2013, hvor han benægtede, at efterretningssamfundet overvågede millioner af amerikanere (afsløret som løgn af Snowden-afsløringerne) – optrådte i dag på NBC's »Mød Pressen« for at benægte, at der fandt en sådan aflytning af Trump Tower sted (selv om han denne gang var lidt mere forsigtig og sagde, »så vidt jeg ved«). Vi får se.

Aktivistteams fra LaRouchePAC deltog i pro-Trump møder i hele landet søndag, hvor de både oplevede en høj grad af anerkendelse af LaRouches år med at afsløre Obamas forbrydelser og også en åbenhed over for bestræbelserne på at få Demokrater og Republikanere til at kræve, at Trump går frem med sit løfte om at genindføre Glass-Steagall. Men aktivisterne bemærkede, at befolkningen, ligesom Kongressen, er selvisk optaget af partiske angreb uden meget hensyn til, eller blot begreb om, afgørende politiske spørgsmål. Indgriben med LaRouches Fire Love har aldrig været mere presserende. Med det transatlantiske banksystem, der er rede til at sprænges, og de hektiske bestræbelser på at fremprovokere en borgerkrig

eller et kup i USA, har vi ikke tid til mangel på klarhed.

Som Helga Zepp-LaRouche i dag sagde til medarbejdere: »Dette er vores livs største kamp. Folk bør ikke opføre sig dumt.«

Foto: New Yorks Børs.

Førende avis i Qatar publicerer kronik om Lyndon LaRouches strategiske fremtidsudsigt

28. feb., 2017 – Følgende er en oversættelse fra arabisk (til engelsk, -red.) af en syndikeret kronik, der blev publiceret i dag (28. feb., 2017) i den førende Qatar-avis, *Al-Sharq*.

Artiklen er gengivet i flere andre arabiske aviser og websites. Forfatteren er dr. Ahmed Kedidi, tidligere tunesisk diplomat og gæsteforelæser i mange arabiske institutioner for strategiske studier. Han er mangeårig ven af Helga og Lyndon LaRouche og var en hyppig deltager ved Schiller Instituttets konferencer i 1980'erne og '90'erne. Han har også underskrevet mange appeller præsenteret af Schiller Instituttet. Dr. Kedidi residerer i øjeblikket i Qatar.

Den amerikanske politiker Lyndon LaRouches drøm bliver til virkelighed en tredjedel århundrede senere

Af Dr. Ahmed Kedidi.

Den vigtigste, internationale, strategiske begivenhed, der fandt sted i sidste uge, er, efter min mening, den russiske

udenrigsminister Lavrovs krav om at skabe en ny verdensorden, til erstatning af det gamle system, kendt som det transatlantiske system, hvor han understreger, at sidstnævnte system har nået sin udløbsdato. Det er et system, der har været baseret på Vestens magt over verdens levebrød. Dette krav fremkom under den internationale sikkerhedskonference, der blev afholdt i München, Tyskland, 17.-19. februar, foran USA's vicepræsident og den tyske kansler. Sammenfaldende hermed stod Kinas præsident i Beijing-konferencen for internationalt samarbejde, hvor han udtrykte det samme ønske og foreslog at erstatte det smuldrende, transatlantiske system med projektet for Den Nye Silkevej, der hviler på økonomisk udvikling, samarbejde og fred mellem alle verdens nationer.

Jeg blev dernæst overbevist om, at præsident Trumps beskrivelse af NATO-systemet som værende forældet falder inden for det samme stærke og fælles paradigme hen imod en forandring af reglerne og målene for verdensordenen, og hen imod at erstatte det med en alternativ orden. Men, hvad de fleste iagttagere har overset, er den kendsgerning, at dette er det alternativ, der blev foreslået verdens ledere af Lyndon LaRouche, den amerikanske tænker, politiker og økonom, der var rådgiver til præsident Reagan og den sande fader til 'Stjernekrigen' [Det Strategiske Forsvarsinitiativ, -red.]. Han er den utrættelige kæmper, der, på trods af, at han har passeret de 90, bliver ved med at afsløre det transatlantiske systems ugerninger, der er helliget plyndring og krig.

Hr. Lyndon LaRouche var den eneste, der advarede verden om det internationale finansielle og monetære systems sammenbrud. Han var også den eneste, der foreskrev kuren for mere end en tredjedel af et århundrede siden, gennem en unik vision og en evne til at forudse fremtiden og undgå kommende kriser. Han er nu referencepunkt for amerikanske og internationale eksperter og politikere, der gør det muligt for dem at træffe radikale beslutninger for at etablere en ny, international, økonomisk og strategisk orden til erstatning af Bretton Woods-systemet

og NATO, et alternativt system baseret på retfærdighed, sikkerhed og samarbejde mellem USA, Kina, Rusland og Indien, og på opbygning af netværk af veje, broer og kommunikationer mellem nationerne. Et system, baseret på opbygning af relationer mellem nationer på grundlag af kulturelle bånd, og som bringer til en snarlig afslutning, manipulation og udplyndring af andre nationer, samt en eventuel løsning af de store kriser ved at ty til international lov. En af de første af sådanne store kriser, der skal løses, er den aktuelle krise i Mellemøsten, gennem at afslutte støtten til den israelske politiks hensynsløse vanvid, for, iflg. hans [LaRouches] analyse, er det blevet en trussel mod international sikkerhed og fred og er blevet et fokuspunkt for vold, mord og etnisk udrensning.

Hr. Lyndon LaRouche er ligeledes fortaler for alle nationers suveræne rettigheder over deres resurser og rigdom, og en svoren fjende af åger, illusorisk handel og udskiftning af fysisk virkelighed med virtuelle aksiomer. Han er en stærk modstandskæmper imod finansspekulanter og deres manipulationer, fordi han altid har advokeret et internationalt system, baseret på fysisk produktion af rigdom, beskæftigelse, retfærdighed og økonomisk velfærd, teknologisk fremskridt og kommerciel foretagsomhed, og han har været modstander af de transkontinentale bankers og selskabers tyranni og imperialisme. Disse synspunkter har hr. LaRouche udtrykt i mere end 30 år, gennem hans månedlige magasin [sic], *Executive Intelligence Review*, og som udgives på tre sprog, (Neue Solidarität, Nouvelle Solidarité), og i hans nyhedsbreve, der angriber de herskende eliter, *Strategic Alert Service*, og gennem de amerikanske og europæiske partier, der udbreder hans ideer og opfordrer til, at man lytter til ham. Disse standpunkter er præcis dem, som lederne af Rusland, USA og Kina aspirerer til at ændre deres politikker til at være på linje med, dvs., en ændring, der betyder et rent brud med de neokonservatives politik i Washington og de europæiske, ekstreme højrepartiers ambitioner.

Jeg har kendt hr. LaRouche personligt i mere end 35 år. Jeg har ofte besøgt ham i hans hjem i udkanten af Washington og i hans hus i Tyskland, nær Wiesbaden, og jeg mødte ham utallige gange i europæiske hovedstæder på internationale, økonomiske og politiske konferencer. Han gik sammen med mig i flere internationale komiteer, som komiteen for at befri den palæstinensiske leder, Marwan al-Barghouti, og jeg gik sammen med ham og hans hustru, Helga LaRouche, i den internationale indsats for at forbyde voldelige computerspil, der sår frøene til vold og ønsket om at dræbe i vore børn. Jeg mener stadig, at han er en af de amerikanske personligheder, der har den mest fremsynede og fair vision, og for hvem spørgsmålene om verdens undertrykte folk står ham nær. Han er derfor den person, der er mest kompetent til at bringe tilbage til den amerikanske nation dens respekt og værdighed, som den har mistet i løbet af det seneste årti. Jeg opgiver aldrig muligheden for at ændre USA's udenrigspolitik over for den arabiske verdens spørgsmål, fordi dette er en meget sandsynlig mulighed, uanset, hvad præsident Trumps improviserede holdninger måtte være, når blot vi arabere indser, hvad målene og midlerne til at nå frem til denne ændring er. Det er ikke nok at have ret. Det er lige så vigtigt at vide, hvordan man gennemfører denne ret i sfæren for internationale relationer, hvor vore fjender gennemfører deres uretfærdighed.

Foto: Dr. Ahmed Kedidi.

**Vi må gå frem med vores
kampagne for de Fire Love!**

LaRouchePAC Internationale Webcast, 3. marts, 2017; Leder

Dette er en aktiv, igangværende kamp; og efter en række diskussioner med hr. og fr. LaRouche i løbet af de seneste par dage, har vi nu gen-optrappet og gen-understreget en ny kampagne for dette initiativ. Dette vil omfatte en ny appel; den forrige havde fokus på denne tale til Kongressen. Denne nye appel er lidt mere åben og skal være et nyt samlingspunkt for en national, og international, kampagne for at få USA til at vedtage dette program.

Benjamin Deniston: Vi skriver i dag den 3. marts, 2017, og dette er vores ugentlige fredags-webcast på larouchepac.com. Med mig her i studiet har jeg Paul Gallagher, økonomiredaktør for *Executive Intelligence Review*; og via video, Bill Roberts, medlem af LaRouchePAC Policy Committee.

I dag annoncerer vi lanceringen af nogle nye initiativer, der er direkte affødt af den meget succesrige kampagne, vi har ført i januar og februar for vores appel for Glass-Steagall. Over 3.000 underskrifter, inklusive både online appeller og skrevne underskrifter, er blevet overgivet til præsident Trump og mange kongresmedlemmer. Andre organisationer, der støtter et lignende initiativ, har også indsamlet tusinder af underskrifter. Antallet af underskrevne appeller lyder måske ikke af så meget, sammenlignet med andre appeller, men dette reflekterede en meget effektiv og vigtig kampagne. Blot i år har 14 delstatskongresser introduceret resolutioner, der enten kræver, at USA's Kongres støtter Glass-Steagall alene, eller også Glass-Steagall og en eller anden variant af Lyndon LaRouches Fire Love. Vi så spørgsmålet om Glass-Steagall komme i front og centrum under senatshøringen for godkendelse af den person, der blev finansminister, Mnuchin; hvor han blev

konfronteret direkte med spørgsmålet om Glass-Steagall. Vi har set en række mediedækninger, der har indikeret, at Wall Street har holdt vejret for at se, om dette bliver *spørgsmålet* eller ej. Så enhver med forstand indser, at dette er blevet til en central kamp. Wall Street er rædselsslagen over dette spørgsmål; de ved, at der stadig er seriøs støtte til det. Alt imens Trump ikke støttede det i sin tale om unionens tilstand (28. feb.), så er tiden ikke til, at vi klapper hinanden på ryggen over den effekt, vi har haft, eller læner os tilbage og opgiver; tiden er for en optrapning.

Dette er en aktiv, igangværende kamp; og efter en række diskussioner med hr. og fr. LaRouche i løbet af de seneste par dage, har vi nu gen-optrappet og gen-understreget en ny kampagne for dette initiativ. Dette vil omfatte en ny appel; den forrige havde fokus på denne tale til Kongressen. Denne nye appel er lidt mere åben og skal være et nyt samlingspunkt for en national og *international* kampagne for at få USA til at vedtage dette program. Jeg vil gerne oplæse denne appel. Den vil snarest blive udlagt på hjemmesiden; og alle, der underskrev den aktuelle appel (som var stilet til Donald Trump, *-red.*), vil omgående modtage den. Så hvis man endnu ikke har underskrevet appellen, så sørg for at gøre det nu. Så vil man være med i vores kampagne og vil modtage opdaterede rapporter – dagligt, ugentligt eller når som helst, der er nye udviklinger i dette spørgsmål, vil man modtage opdateringer. Man vil vide, hvad der foregår, og man vil blive en del af vores orientering for handling.

Vi beder ikke om, at folk bare efterlader et navn og et nummer, og det er så det; vi beder folk om at gå med i kampen. Som man kan se her på skærmen, kan man tilmelde sig; man kan få informationerne via sms på sin telefon, ved simpelt hen at skrive bogstaverne »GSACT« til nummeret 52886. Alene denne handling vil indlede den proces, hvor man kan læse og underskrive appellen og gå med i kampagnen. Hvis man har underskrevet (den tidligere appel, *-red.*), vil man omgående

modtage udgivelsen af vores nye appel, som jeg nu vil oplæse en kopi af, og som meget snart vil blive udgivet. Det nye udkast lyder:

»Præsident Trump og den 115. Kongres: USA har brug for win-win-udvikling; vedtag LaRouches Fire Love og gå med i Kinas Nye Silkevej.

»Underskriverne af dette erkender, at det transatlantiske finanssystem er på randen af en ny nedsmeltning, der er værre end den fra 2007-08. Livsbetingelserne for det store flertal af amerikanere er støt og roligt brudt sammen i løbet af de seneste to årtier. USA's økonomiske politik har fokuseret på at beskytte Wall Streets spekulative boble i stedet for at beskytte det almene vel og det amerikanske folks fremtidige velfærd. Vi erkender, at der nu må træffes nødforanstaltninger for at komme en ny finanskrisen i forkøbet, og for at sætte amerikanere i arbejde for at genopbygge vores nation og vores fremtid.

For at opnå dette, anmoder vi præsident Donald Trump og den 115. Kongres om at vedtage og implementere programmet for LaRouches Fire Love for Økonomisk Genrejsning, som en hasteforanstaltning; og at tilslutte sig Kinas program for en Ny Silkevej for globalt samarbejde og storstilede infrastrukturprojekter og økonomisk udvikling.

De Fire Love definerer et sammenhængende program for økonomisk genrejsning, der har sine rødder i det Amerikanske System for økonomi:

1. Genindfør Franklin Roosevelts oprindelige Glass/Steagall-lov; som adskiller kommercielle udlånsaktiviteter fra Wall Street spekulation.
2. Vend tilbage til et nationalt banksystem i Hamiltons tradition.
3. Direkte statslig kredit til projekter og initiativer, der skaber stigende niveauer af produktivitet og

indkomster.

4. Lancér et forceret program for udvikling af fusionskraft og en hurtig udvidelse af vores rumprogram.

USA's økonomiske genrejsning vil blive meget optrappet, hvis USA tilslutter sig den globale udvikling af infrastruktur og den økonomiske renæssance, der strømmer fra Kinas Nye Silkevejsprogram.«

Dette vil altså blive offentliggjort snarest; dette vil være det nye samlingspunkt omkring en appel, men er i virkeligheden en national mobiliseringskampagne om dette spørgsmål. Vi vil gå mere i detaljer med dette, men jeg vil også annoncere, at vi er i gang med at opdatere LaRouchePACs brochure/rapport om præcis dette spørgsmål – LaRouches Fire Love og USA's tilslutning til den Nye Silkevej. Så i løbet af de næste par dage kan I se frem til udgivelsen af denne nye rapport; den er faktisk et supplement og en støtte til indholdet af denne appel. Og som sagt, hvis man allerede er indtegnet som en del af vores kampagne for appellen, vil man også modtage en annoncering, så snart dette ligger klart.

Vi vil diskutere lidt mere i dybden det nye indhold af denne rapport; men før vi kommer til det, mener jeg, at vi må diskutere modreaktionerne og kampen imod denne politik. Som det er blevet nævnt i noget af dækningen af kampen om Glass-Steagall i de seneste måneder, så indser Wall Street, London og det internationale finansapparat, der faktisk har kørt USA og Obama-administrationen, at Trump er tilbøjelig til at gå i denne retning; og de er rædselsslagne over, at USA skal vælte de seneste 16 års politiske skakbræt og rent faktisk arbejde sammen med Rusland, Kina og andre nationer på basis af gensidig udvikling og gensidigt samarbejde. Dette ville betyde enden på Det britiske Imperium; noget, vi alle ser frem til at fejre. Men de opgiver ikke; der køres en massiv operation imod USA's præsidentskab, imod Donald Trumps administration; og dette må være et spørgsmål, som vi må yde modstand overfor, hvis vi skal have noget af dette gennemført.

(Fortsat engelsk udskrift):

PAUL GALLAGHER: Well, we're right now in the middle of a fight in which it's become very well exposed that the past President of the United States, Barack Obama, is trying to overthrow the President who has just gotten elected. This is the situation. He is not alone in this, quite obviously. We've put out a dossier recently on the collaboration between George Soros, his money, his foundations, his forces around Europe in particular, and the Ukraine revolution – which they pulled off – and the attempt to do the same thing to Trump here in the United States. This is now becoming more exposed. On the one hand, the {New York Times} has just run an article today making clear that the Obama administration took extraordinary actions in its last days in order to disseminate what had been classified information and make sure that it was widely spread throughout the government; that its classification was lowered, and that the National Security Agency's limitations on distributing its intercepts against communications of all kinds, that the barriers against its distributing this throughout other parts of the government, other parts of the intelligence community were pulled down so that – as some people called it – the "breadcrumbs" which supposed represented Trump campaign team collaboration with Russia would be everywhere.

The {Daily Mail} in London today runs a story with an

unnamed source who they say is an Obama family friend, which says

that they have been told that Obama personally intends to lead the drive until it's successful to get Trump removed from office,

either by impeachment or by resignation. And that this is something to which he was persuaded by a number of people, including Valerie Jarrett; who stayed in Washington and set up with Obama in that Kalorama mansion in Washington DC for that purpose. Obviously, the one other country in the United States

and Europe where this kind of furor to attempt to undo the election has been in Britain; a furor both to try and undo the Brexit vote and to try to undo the Trump election, although in the rest of Europe as well, a lot of the elites are hysterical against the Trump Presidency and are even calling for his assassination. This has gone even to the chief editor of {Die Zeit}, one of the leading "liberal" newspapers in Europe, who

—
on national television in Germany — suggested that Trump might be assassinated. What he said has been quite typical of exactly that liberal elite.

Now, what we're dealing with here is that voters around the world, the public in nations around Europe, including Eastern Europe and the United States, to a certain extent in southern Asia, have been voting to reject the entire era of globalization

and deindustrialization of the last 30 years. They've been doing

that for good reason, because it has lowered their living standards, lowered their productivity, and has emasculated government which otherwise would have been investing in their manufacturing sectors and investing in their infrastructure; it's

prevented them from doing that. It's produced a truly dismal

era

of economy in which there was a crash unlike any since 1929-1931.

Why? Because this era of industrialization produced tremendous

levels of debt, tremendous build-ups of debt relative to economic

product; and the securitization of that debt in order to try to

wave hands and say that that total debt build-up was not a problem, securitizing it all. When it reached the point of

securitizing unpayable debt in the US real estate household mortgage sector, it blew up the entire global banking system

as I

said, in a way not seen since 1929-31.

DENISTON: It's something we've never actually recovered

from.

GALLAGHER: Since that time, we have not recovered; we have

been characterized by rates of economic growth to 1% to 1.5% throughout the Obama administration in the United States; 0% to

0.5% and in some cases negative growth for the entire period throughout Europe. The only way in which this globalization

elite in the United States, Britain, and Europe has kept itself

together, has been by trying to assert military dominance and the

right to overthrow governments anywhere in the world, and by declaring virtual war against Russia in order to maintain a

situation of extreme hostility both to Russia and to China.

Why?

Because in China, in Asia more generally but in China in particular, the alternative to this terrible stagnation which

voters have been rejecting in all these countries; that alternative has been clearly emerging in the rates of investment, overcoming of poverty, real progress, technological and scientific leadership coming from China, and other Asian nations to a significant extent as well. So that if we see now, all of a sudden, the Democratic Party in the United States has become, apparently, a McCarthyite policy, where...

DENISTON: The Red Scare's back.

GALLAGHER: ... Yeah, where Schumer sits up there and says, "Let me ask you, sir, have you ever, in any time in your past life, known a Russian? Have you ever been in a room where a Russian was present?" Where the Minority Leader of the Senate and Leader of the Democrats in the Congress has turned into Joe McCarthy, this is the reason. It's not his background as a McCarthyite. It's this absolute refusal to accept the rejection of this 30-year period of globalization, de-industrialization, impoverishment of populations in the United States and Europe, and throughout Eastern Europe.

Just so that people understand what's going on here. In every Eastern European government which has recently rejected, or, the voters have elected it, to reject the bankers' socialism of the European Union – in every one of those countries, the same kinds of efforts with demonstrations, protests, funded by George Soros, the same kind of effort to overthrow those governments which have just been elected, is going on in Macedonia, in Romania. Obviously it happened in Ukraine. In Bulgaria, in all of these countries. In the attempts to fix

the
French election, to knock out anybody in the French election
who
isn't in this bankers' socialism league, by prosecuting them
in
the middle of the election campaign – everywhere this is
happening at the same time.

That's what we're seeing in the United States, but I
think,
as the President said in the tweet, which I don't remember if
you
mentioned at the outset, but what he said today about this
latest
crazy Sessions business. Sessions, a senior member of the
Senate
Foreign Relations Committee, talked to the Russian Ambassador.
That's his job! And that's the Russian Ambassador's job, is to
go
talk to him! And it was his job, as senior member of the
Senate
Foreign Relations Committee, to talk to him! These are
absurdities, and, as President Trump said in responding to
this
today, "The Democrats are overplaying their hand." They are so
desperate to find a way to reverse this entire movement
throughout the United States and Europe and Eastern Europe and
places like the Philippines; and, again, put Russia under the
pressure of confrontation again, develop a complete hostility
and
encirclement of China. They're so desperate to get this back
that
they've now, as he said, overplayed their hand, descended into
absurdity.

What clearly was represented in the most recent speech
that
he made, is that, as you said, he is open to this kind of
thing.

It's ironic: the President, Trump, even before he was even inaugurated, met with the Prime Minister of Japan. This is not exactly an unusual thing – that an incoming President's team would be meeting with foreign leaders. He met in New York with the President of Japan in early January for the first time.

In these countries, there is the obvious offer of what you pointed to, there, that the United States can join a New Silk Road which for three years has been the announced foreign policy of China – the "win-win" policy of China. This economic belt across Eurasia with rail lines of all kinds being built; and the maritime belt going through the Indian Ocean, the Suez Canal, up from Southern Europe into Central Europe, again, with ports, with railroads, with power development. This all is effectively an offer to the United States and it's an offer in the area where President Trump and his team are clearly weakest. That is, how to do what they're aiming for, which is to really get economic growth and progress going in the United States for the first time in decades. They are very weak on how to do that. This New Silk Road policy, coming from Asia, in particular from the powers of Asia, offers them a simple way to break through and do that. And that's why we're seeing this hysterical apparent McCarthyism on the part of the Democrats who made themselves into effectively a party of war with Russia, and containment and potential war with China. Not exactly what their voters wanted them to be at this

point either.

I think we're in a situation now where it's become against their wishes. It's become an extremely open political situation for us to move with this idea of the United States joining the New Silk Road, and using the actions that we call the Four Laws of LaRouche, using those actions in order to do it.

DENISTON: Bill might have more on this, but I think this discussion is critical, because part of this whole "color revolution" process in the U.S. is just this insane party-line bickering. It really is surface level. If you're out there talking to the American people, and you're out there talking to people that voted for Trump or voted for Sanders or didn't vote at all, there's a {clear}commonality in line for this program, that permeates America as a whole.

The idea of trying to get people caught up in this red vs. blue, party-line debate on these issues, is really paper-thin on the surface when you get to the actual substance. I know Bill's been doing some work in the Midwest, the area where he's centered, where you see a lot of this patriotic American tradition coming back to ferment, in line for this kind of program. Part of what we really have in this report that's going to be coming out, is a further elaboration of what the United States can do in this program. We can have all the kind of high speed rail we need, we can have the water we need, we can the power we need, we can have quality jobs for the American

people.

Anybody who wants a quality job can get it. We have the program, and it really is critical to organize on this level to get support for this, to get this thing through.

So, Bill, I don't know if you want to comment on the content of the report, or some of the work you have been doing out there.

ROBERTS: I would tend to agree with Trump that the Democrats are really overplaying their hand on this question of demonizing Russia, because the Democratic Party, a lot of Democrats don't really like this idea that we're going to revive the Cold War right now. I think this demonization of Trump on this Russia question has tended to create, in Republican's minds, much more of an openness to collaboration with Russia. Some of the Republicans – they would tend to be the Heritage Foundation types, the {Wall Street Journal} reading types – are probably tending much and much more so to see that this is just a crazy McCarthyite revival going on right now.

A lot of Americans are simply going to reject {everything}. This is what we saw in the election. People are going to tend to reject everything that's been associated with the last 16 years of the Obama and Bush administrations. We're seeing this develop more clearly in terms of what Trump talked about in his address to Congress. It was a very clear repudiation of this post-9/11 Bush "clash of civilizations" policy; that we {don't} represent

the world. We're not going to go abroad "searching for monsters to destroy."

I would say, one of the more interesting aspects of Trump's address to the Congress, was this reference to Lincoln; not just the reference to the protectionist policy – which, in its own way, is part of the Hamilton credit system – but actually the reference to the 1876 Centennial Celebration. He said we have the 250-Year Anniversary of the country coming up, and as they did when the 100-Year Anniversary of the United States was being planned, we should be thinking about the future; we should be thinking about what kind of breakthroughs that {we} can create that will represent real accomplishments, and work to get above party divisions on small things. In this sense, he very much set a kind of Lincolnesque and FDR tone in this discussion.

But it's interesting that he referred to the 1876 Centennial Exhibition in Philadelphia, because this was a real inflection point of the spread of the American System to countries that the British Empire had to later work very hard to turn against one another. Japan, Germany, Russia – under the influence of Henry Carey. China. The first half of the 20th Century was typified by wars that the British, in manipulating these great nations that had been influenced by the policies of the Lincoln American System. And then, of course, in the second half of the 20th Century, you had the Cold War. You had the British moving in after the death of Roosevelt, to divide the war on the basis of East vs. West.

I think this reference to going beyond parties, looking at the principle of this country, identifying a certain kind of Promethean quality, is good; and you're going to have Americans tend to become optimistic about returning to a space program. You're going to have Americans obviously agree with the necessity of building infrastructure; Glass-Steagall.

But, there's definitely a limit there at the same time.

These potentials are obviously frightening to the Establishment

and represent something that they are clearly in a last-ditch effort to try to destroy through this Obama/Soros/McCarthyist revival. However, in terms of how you actually unleash a Promethean economic environment, both culturally and in terms of

real increases of productivity, that is the principle that ties

Glass-Steagall to the issuance of credit and the way in which the

breakthroughs, the products of the human mind as a result of those policies, bring about the upward transformations in productivity. That's really uniquely something that no one besides the LaRouche movement has worked through and developed a

very clear policy program for.

I would just say that there are a number of rallies coming

up this weekend – pro-Trump rallies across the country. Keep an

eye out for notifications that we will be getting out to people

who have signed the Glass-Steagall petition. We will be organizing a whole series of activities across the country in support of activities to bring the Four Laws to this American

constituency, to this highly-energized American constituency that is looking for solutions. I would urge people to find these rallies and get on the megaphone, get on the microphone at these events. Call up your city council, call up your state representatives. This is a sort of unique situation in which there is a kind of proper repudiation of the failed policies of Obama and Bush – the geopolitics and so forth – but without a real conception of how to replace a monetarist thinking in economics with the kind of Promethean concept which Mr. LaRouche has spent his life developing, this will certainly not come into fruition. You will not see, it will not be possible for the United States to find its place in terms of the unique role that we have to play now in joining the New Silk Road in the future of mankind. So, I would just urge people to be extremely active in the next couple of days in finding ways to inject this unique conception of LaRouche's Four Laws into the discussion process; and I guarantee people will be in the state of mind of wanting to work through and master these ideas, because it's really a life-and-death question.

GALLAGHER: Bill, I know that you did some organizing directly with meetings that were taking place in the course of this contest for who would be the new chairman of the Democratic Party. Some of them took place out there in your area. That's another matter in which it has become exposed just in recent

days

that the person who initially seemed to be supported by most of

the party – Rep. Ellison of Minnesota – had put up against him by the direct solicitation of Obama and Biden, Obama's former labor secretary; and Obama, Biden, and others then did a lot of

telephone calling in order to make sure that this former labor secretary, Perez, would beat Ellison and take over the chair of

the Democratic National Committee. This was another instance of

what's been going on. But I know that you saw that this was something which was definitely non-partisan and definitely wide

open when petitioning at those meetings to decide the leadership

of the Democratic Party. We found at the same time that at all

sorts of meetings, from the collaboration we had with people who

had supported Bernie Sanders in Ohio, all the way to the CPAC convention – the conservative side of the Republican Party – that people were signing these petitions specifically to get the

Glass-Steagall introduced again. I think the total that we had

gathered, together with that parallel effort by people in Ohio,

it was certainly in the range of no more than 6-7000 signatures

overall; and yet, they were used by the key Congressmen and -women who introduced Glass-Steagall back on February 1st, just

about a month ago. Marcy Kaptur, Tim Ryan, Tulsi Gabbard, and Walter Jones; they had those petitions when they had their press

conference introducing HR709, which is the current House Glass-Steagall bill. It has now gotten 30-some co-sponsors.

Also, while that petition campaign was going on – again it may seem modest – but while it was going on, we were also contacting state legislators and state senators, particularly in the so-called Rust Belt, the formerly industrial part of the country. The result of that, just in the month of January, is that I think Ben, it's actually 15 if you count states in which both houses introduced this; that resolutions in support of what we're calling an American Recovery Program, which was essentially the outline of the Four Laws. Glass-Steagall; Hamiltonian national bank; credit for high-technology infrastructure; and space and fusion development. Those resolutions went into nine states – and I'll just mention, in three states, they went into both houses during January; that was Rhode Island, Minnesota, and Washington state. In six other states, they went into either the House or the Senate. I'm sorry, Illinois is the fourth state in which they were in both houses; it has already been passed in the Illinois House, and introduced into the Illinois Senate. Then there were other states in which it went into just one house: the Alabama House, the Iowa Senate, the South Carolina House, the Mississippi House, the New Mexico Senate. In addition to that, there were three other states where resolutions simply naming Glass-Steagall and calling on Congress to pass the Glass-

Steagall

Act were introduced: Delaware, Virginia, and Maryland – where there was a hearing this afternoon actually for which I prepared testimony on that resolution, HJ4 in Maryland, calling on its Congressional delegation to pass Glass-Steagall.

So, this development which has occurred during January and

February while we've been on this petition and organizing drive

on a bipartisan basis, is also wide open or open-ended; because

anyone who has been a part of that, even just to sign the petition, even online, anyone who has been a part of that from any of those states or any other states which have come close

– particularly Ohio, New York state – these states are still in session. Anyone can make it their project with their state legislator, to make sure that he or she co-sponsors this resolution and contacts whatever Congressmen he usually deals with. And these state legislators do, so that we can really make

these legislatures in these Rust Belt states in particular, make

them boil with this campaign for the Four Laws, for the actions

that have to taken to be able to join the New Silk Road development. If we're doing that at that level, at the same time, it's going to have a big impact on the Congress. So, I just wanted to point that out.

DENISTON: I think that's exactly the kind of initiative

that's going to continue and grow with this new petition, this new campaign escalation. And I think people should have no other

priorities at this point; we have this issue which is the

economic life or death of the United States, and we have – as Paul, you mentioned – more material coming out on this whole colored revolution policy. I was glad you went through some of the details; this is, I think, at least for generations, an unprecedented level of attack on a US Presidential administration from within. It reminded me of some of the treasonous actions that were done right before Lincoln came in, to try and set up the South and their split for the Civil War before he came in as President; just this outright treasonous sabotage of an incoming administration; but the way we're going to cut through it is this kind of mobilization. Again, I would point people to also the upcoming release of our new report, which will have a more in-depth presentation of the principle of this recovery program. And going also back to what Bill was saying, this is really the way we're going to capture the spirit, the soul of the American people again, by this returned commitment to the future development, the future growth of our nation. And getting people rallied around the fact and out of this pessimism and cynicism that just settled in over so long with Bush and Obama emphatically; but going back even further, we've had this terrible zero-growth economic policy that's affected people much more deeply than they realized. So getting a real, true realization that we can again return to this level of growth; just the basic idea that every generation is going to be a revolutionary advance in the living standards, in the opportunities, in the growth of the science, the capabilities of

mankind. If people really get a sense that that's possible, that that's what's represented by China's leadership in this New Silk Road program, this returned orientation to space; I think that will give people the level of fight they need to get this thing through. The kind of things Paul was just presenting in terms of the top-down, Federal level, local level, also municipalities, labor organizations; all of these groups should be organized and we should just throw this party crap out the window. It's an issue of what is your commitment to the principles and the policies the nation needs at this point. If we can continue to rally people around that, then we'll have a basis to actually get this thing through and give Trump the support he needs to go with these initiatives that he's talked about.

So Bill, I don't know if you have anything you want to add from some of your work there.

ROBERTS: I would just point out that state representatives and these local and state elected officials, these are the people that the Congress goes to. Because the Congress is inside the Beltway; they're the most affected by the insanity of these last two Presidents. But the local elected officials, the state representatives, these are the guys living through the drug epidemic, the violence, the mass unemployment, the 94 million Americans who are outside the workforce that Trump referred to in

his speech this past week. Those are the constituents; those are the people that these local representatives live with. So, I think these are the types of people to get to. Radio stations; this is the way we can effectively now very quickly make LaRouche's Four Laws as much of a household word as Glass-Steagall is.

GALLAGHER: Well, we also have other fronts that are going to be dealt with specifically in the pamphlet. One is the issue of – which again, Trump brought up in the address to Congress – of large-scale infrastructure development. If you look at the ground level of it, it appears that there's no direction there; there was a meeting of the various members of the Cabinet yesterday – and other staff. But it was run by a Goldman-Sachs guy, Gary Cohen. But there was effectively an administration meeting on infrastructure legislation; starting to move to introduce legislation for this idea of a trillion-dollar infrastructure bank. At the same time, you have on the Democratic side, already legislation which has been submitted. But there is a complete barricade there in terms of knowing how to finance it, knowing what the really transformative infrastructure developments like a national – not East and West Coast – but a national, 25-30,000-mile network of high-speed rail and maglev rail. This is nothing futuristic; this is simply China. This is exactly what they're building. They're building local subway lines now, local metro lines with maglev technology in China, and putting them into operation. So, if you're going from the Bronx to lower Manhattan, on your 25 or

stops, you'd be going in between those stops in a completely smooth and frictionless drive at up to 60mph in between each stop. Having already done this on the level of intercity, and having already gone far to linking every city in the country – and China has a very large number of significant cities – linking every single one of them with true high-speed rail; now

they're down to the level of the subways and maglev metro systems. But this is the kind of thing that produces tremendous

increases not only in productive employment, but productivity.

This idea has to be put into the discussions of infrastructure in the United States, and so do Japanese and Chinese methods and investments have to be put into this idea of

rebuilding the infrastructure of the United States. They don't

have that idea now. What's getting underway seems hopelessly limited by the lack of any real idea of how to do it. On the other hand, you have the President talking about the 2026 250th

anniversary of the signing of the Declaration of Independence as

a horizon point to which people should look; and think about how

the economy, the infrastructure, as he said, are "footsteps on distant worlds is not too much to hope" in that 9-year period of

time. Giving people a horizon to look at what actually {could}

be transformed during the period of the next decade. That's the

kind of thing that puts Americans into the right state of mind in

thinking about being more open politically, being more open in terms of what they think is possible. In that sense, he

definitely did contribute to defining the right solutions which

he and his team clearly don't have at this point, in order to make this kind of trillion or multi-trillion dollar infrastructure bank investment work. The same is true with space; where there is clearly discussion in the administration –

and in NASA as a result – of trying more quickly to put astronauts in orbit around the Moon, preparatory to beginning the

re-colonization and industrialization and development of the Moon. Something which had been completely wiped aside during the

Obama administration, which clearly wrote this off and said, we

don't need this. We don't need fancy energy sources like fusion

energy, he said to one backyard group of Democrats in Virginia.

DENISTON: He said you just need to insulate your windows.

GALLAGHER: Yeah, better insulated windows is our future by

the 250th anniversary of our Declaration of Independence.

So, this is a different view, but one in which we have to

drive to a certain extent from the bottom up, as we've been doing; as well as discussions with people in Congress and in the

administration in order to crystallize the right idea. Also, so

that they see that Glass-Steagall, if it isn't passed now, the next major bank failure – and there are plenty of them waiting to happen in Europe in particular at any moment – the next major

bank failure is going to take the system down again like Lehman did and AIG did, ten years ago. If it isn't implemented right now, the banks are going to continue not to lend to small- and medium-sized enterprises which tend to have the new technologies coming on line; and only to lend to the big bond issuers and the largest corporations.

One thing that I pointed out in the testimony today in Maryland, is that JP Morgan/Chase and Citigroup each only lends out loans and leases equal to about 65% to 66% of their deposits.

Whereas in the banking system as a whole, it's 80%. That means

that if you take all the community banks and regional banks around the country – 6000 of them – their lending is equivalent

to 90-plus% of their deposits. And yet, this little group of six

or ten banks who control two-thirds of all the deposits, their lending is very low; and that's going to continue to be the case.

If a real infrastructure development bank gets going, then this

lack of lending to the contractors for all those projects by the

private banks is going to be a real problem. So, you're going to

have that problem if you don't implement Glass-Steagall now, and

separate out the commercial banks. And in addition, of course,

we've had now these big banks have – according a report a couple

of days ago – now accrued \$321 billion worth of fines since

the
crash, for illegal, immoral, and otherwise non-banking
despicable
activity; which is the way they've used these deposits.

DENISTON: And that's without an actual Pecora
Commission or
any serious investigation.

GALLAGHER: Without ever a prosecution of a senior
banker;
\$321 billion worth of fines for violating banking practice and
violating the law.

DENISTON: They give them the fines, but they let them
keep
doing it; so it makes you wonder if it's a fine or just a cut
the
government's taking on the scam or something. That's good; I
think that really ties to the necessity of the Four Laws as a
whole. To have a functioning banking system doesn't mean
anything without what you were raising about the issue of
productivity and investment. It really is a question of what
are
you doing to facilitate the investment of creating a higher
level
of net productivity for the economy as a whole? A higher
level
of scientific, technological state for mankind as a whole?
Which
is something that mankind can uniquely do; that's our
character,
to create those kinds of revolutionary advances. That's the
secret of economics, as Mr. LaRouche has kind of uniquely
developed and discovered in a higher way than I think anyone
before him.

Anyway, just take that as another teaser for the
content of

this upcoming report; because that will be material presented in there.

Just to conclude, I would just re-emphasize that anybody who has not signed on to the petition yet – even the old petition – please do so; because you'll then be ready to be updated as soon as the new petition is released, as soon as this report is released, and any other relevant breaking developments on our campaign which I think we've discussed rather thoroughly as a good launch point. We are in the footing for a rapid escalation; and that's what's needed right now. So, I think this served as a good launch point for some more material we'll have in the coming days and weeks.

We thank you for joining us today, and we'll be back on larouchepac.com with more.

GALLAGHER: Can I just remind people, before you sign off, everybody watching this, that this online petition is still to be signed. What we're going to do, we will try then to involve everybody who's signing it, in what we're going to do immediately in the next week to ten days. There are going to be – as Bill mentioned – pro-Trump rallies tomorrow in quite a number of places; we're going to be at all the ones we can reach. In fact, we're speaking at one of them up in the New York City area. Then our own rallies and lobbying both in Washington and in New

York

on Thursday, and in other parts of the country next Thursday. We're going to have rallies before that in New York, and what we

call a Day of Action, when we'll be going after all kinds of elected officials at the local, state, and national levels next

Thursday. Everybody who's been involved in this petition campaign up to now – even if it's only been just to sign – the targets are there; that's what we indicated. We can move, and {must} move, elected officials up to and including those in the

Trump administration in order to break this logjam. I just wanted to throw that in.

DENISTON: Thank you. We have a clear path of action ahead

of us. I encourage everyone to get directly on board with that.

If you want to take more action, email us on the website, get directly in contact, and volunteer yourself for further action.

We have an action center on the LaRouche PAC website. If you go

to the front page, you'll see it at the very top there on the top

menu banner. So get active; get in contact with us there and let's make this happen. Let's not sit on our laurels and wait here.

Thank you for joining us here today. Stay tuned for more from larouchepac.com.

LaRouchePAC's APPEL: USA har brug for »win-win«- udvikling; gennemfør LaRouches Fire Love og gå med i Kinas Nye Silkevej

»Til præsident Trump og medlemmerne af Kongressen:

Underskriverne af denne Appel erkender, at det transatlantiske finanssystem er på randen af en ny nedsmeltning, der er værre end den fra 2007-08. Livsbetingelserne for det store flertal af amerikanere er støt og roligt brudt sammen i løbet af de seneste to årtier. USA's økonomiske politik har fokuseret på at beskytte Wall Streets spekulative boble i stedet for at beskytte **det almene vel** og **det amerikanske folks fremtidige eftertid**. Vi erkender, at der nu må træffes nødforanstaltninger for at komme en ny finanskrise i forkøbet, og for atter at sætte amerikanere i arbejde for at genopbygge vores nation og vores fremtid.

For at opnå dette, anmoder vi præsident Donald Trump og den 115. Kongres om at vedtage og implementere programmet for LaRouches Fire Love for Økonomisk Genrejsning, som en hasteforanstaltning; og at tilslutte sig Kinas program for en Ny Silkevej for globalt samarbejde og storstilede infrastrukturprojekter og økonomisk udvikling.

De Fire Love definerer et sammenhængende program for økonomisk genrejsning, der har sine rødder i det Amerikanske System for

økonomi:

1. Genindfør Franklin Roosevelts oprindelige Glass/Steagall-lov, som adskiller kommercielle udlånsaktiviteter fra Wall Street spekulation.
2. Vend tilbage til et nationalt banksystem i Hamiltons tradition.
3. Direkte statslig kredit til projekter og initiativer, der skaber stigende niveauer af produktivitet og indkomster.
4. Lancér et forceret program for udvikling af fusionskraft og en hurtig udvidelse af vores rumprogram.

USA's økonomiske genrejsning vil blive meget fremskyndet, hvis USA tilslutter sig den globale udvikling af infrastruktur og den økonomiske renæssance, der strømmer fra Kinas Nye Silkevejsprogram.«